

Barcode - 99999990835037
Title - Vaishnav dharma prakasha ragmala
Subject -
Author -
Language - gujarati
Pages - 51
Publication Year - 0
Creator - Fast DLI Downloader
<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>
Barcode EAN.UCC-13

૫૧૩૮

૧૪

૧૨

૨૫૭

ભાગપેહેલો.

સ્વધર્મનીષ પ્રેસ-મુંબઈ-માંડવી.

વૈષ્ણવ ધર્મ પ્રકાશ રાગમાળા

ભાગ પેહલો.

દોહા.

જે બાનીદાની સુમતિ ગુનખાની જગમાત,
સુખસાની તેરી કૃપા આહત નિત અવદાત.

આરતી.

મંગલ આરતી શ્રી હરિહરકી બ્રહ્માદિક સુરમાજે । કનકથાર
કંરપુરકી બાતી જગમગ જોતિ બિરાજે ॥ સ્યામ સેતધન
કુંદસાહાવનકો ટિન્હર બિછબિછાજે । મણિગણુહારમાલ
અહિગણુકો બામશિવાશ્રી બાજે ॥ ગાનકરત સબદેવમનોહર
બહુબિધિબાજનબાજે । રતનસિંહાસન ઝલકત પ્રભુકે દેખમ
નોભવ ભાજે ॥ સારદશેષ સિદ્ધગુન ગાવત છોડીસકલબ્રમ-
કાજે । બિશ્વરૂપમહિમાહરિહરકો ગાવત શૃતિ સિરતાજે ૧॥

ભજન.

પરબ્રહ્મ ધન તુમહારી માયા જીન યહ જગત લુભાયા હે ।
કોઇ અંધા કોઇ લુલા કાના કોઇ સુન્દર બરન બનાયા હે ।
કોઇ દરિદ્ર કિમા નાથ કોઈ સંપતિ મેં ભરમાયા હે ॥
કહિં ધરતી પર ધાસ ઉગતી કહિં અમૃત ઉપજાયા હે ।
કહિં બરખે કહિં બુંદ ન પડતી, કહીં ધૂપ કહિં છાયા હે ॥
કોઇ ઘોડે ચઢ મૂછ મરોડે કોઈ સંગ દોડાયા હે ॥
હરચરન કહે કરતાકી કુદરત કિયા વહી જી ચાલ્ય હે ॥ ૧ ॥

ભિજન.

એત સમેરે મનુઓ મેરે એક દિન મલન હોવેગા, કામ
કોધ મદ લોભ મોહકી સંપતિ બહુત જુ ગાવેગા ।। ખા
ટ પડા ટસકા નહીં જાવે પડા પડા મુખ જોવેગા ।। લા
ખ કરોડ બાનખે ખાંસા કનકો નાહક જોવેગા । પુંછ ગધ
હાથ નહીં એહે લેખા દે દે રાવેગા ।। જીવ પકડ ચમરા
જ લખ જખહીં પેર પસારિ સોવેગા । હરચરન કહે બજ
રાધાકૃષ્ણ યહી પાપ તેરે જોવેગા ॥ ૨ ॥

ભિજન.

જાગ ગયા તખ સોના ક્યારે । જો નર તન દેવનકો દુલ્હન
સો પાયા અખ રોના ક્યારે ।। દારા સુવન સદન મેં ફસી
કે ભાર સખી કા ઢોના ક્યારે । હીરા હાથ અમોલખ પાયા
હાથ ભાવ મેં જોના ક્યારે ।। ઠાકુર સોં કરિ નેહ અપા
ના ઇન્દ્રિન કા સુખ હોના ક્યારે । જખ જોગમ જ્ઞાન ઉર આ
યા તખ ચાંદી ઓ સોના ક્યા રે ।। જો દાતા મુખ માગે દે
વે તખ કોડી બ' દોના ક્યારે । ગિરિધરદાસ ઉદર પુરે પ
ર મીઠા ઓર સલોના ક્યારે ॥ ૩ ॥

ભિજન.

રામ ફફીરી રંગ અમીરી દમરી સેર નહીં હે ।। મુંડ મુ
ડાયા ગેરવા રંગા દિલ વા રંગ વહી હે । ચાહ ચમારિન ન
ચ નાચ નચાવે કુછ નહીં જાત કહી હે ।। તિલક લગાયા કં
દી બાંધી ખોટી ચાલ મહી હે । તિલક બહાયા મોહ નદી
મેં માલા જાત બહી હે ।। છકે પંજે મેં પડ હરદમ જુ
ગ જુગ ફેર સહી હે । માખન તો અલગંઠ ગંવાયા પાચા
છાછ મહી હે ।। નિસને પુરા ભાવ કમાયાતિસકી સાખ રહી
હે । દેવ જાતન કરે રામ મિલન કી સાચી સ્થાન વહી હે । ૪

ભજન

કાઈ સદા ન દેખા દિલકાં । સાંચા બના ઝિલ મિલકાં ।
 કાઈ બધુલા કાષ્ટ ખીલી દેખા પહિરે ફકીરી ખીલકાં ।
 બાહેર મુખ સે લાન છાંટતા બીતર જોરા છિલકાં । રામ
 ભજન મેં જનમ આલસી જેસે મરા મજલકાં । ઐર ન
 કે પિસમે મેં સુસ્વા પટતર લોઠા સીલકાં । પઠે ગુને કે
 છુ એસે વેસે મહાં ધર્મ કે અકિલકાં । જહરી સખુન મુખ
 સે નિકલે મૈસલ સાંપ કે ખીલકાં ॥ રામ લગન બિનું જપ
 તપ જુઠા જુઠા આસ ફજલકાં । કયા કહિએ ગુરદેવ ન
 પાયા મહરમ આંખ કે તિલકાં ॥ ૫

ભજન

ભજત કમ નાહી રે જહુગરેયા । કંચન પલંગ ખિછાના
 ગુલ ગુલ તકિઆ ઐર દુલેયા । તા ઊપર ગલત કિયા
 ચાહી ભજને મેં રોગ દેયા । તીન બેર ખાયે કે ચાહી મી
 સરી દુધ મલેયાં ॥ અંતર મલે ભજનેકી બેરીયા આલસ
 ઐ જમુહૈયા । ખેલત હંસત તીની ચન ખીતે પહુચલ આ
 ચ ખુઠૈયા ॥ આઈ અચાનક કાલ ગરાસી કે હ ના કરિ હે
 સહૈયા, દેવ તનકે મિસ આપ ખાવ હે દિજ સે કરત
 લંકઈયા ॥ સ્થાન રંચ મેં તનિક ન આવત છોડ કષ્ટ ચ
 તુરીયા ॥ ૬ ॥

કુમરી

યસુદા કે બારે પ્યારે બંસી ફેર બજાજરે । ॥ ટેકા ॥ પીતબસન
 કી કછની કાછે કુંજ મલીન મેં ડાલત આછે હર બનમાલ
 આલ મનવાલી નટવર વેષ તું આ જરે । કહે હરચરન છકી
 બંજનારી રતિ રમ્મા સુખ જોહે ઠારે । કાટિમદન સોબ
 પર વારી અદ્ભુત રૂપ દિખાજરે । યસુદા કે બારે ૧

(૪)

કુમરી

કાન્હ બરજેરી કીન્હી રે મોસો; કુંજમલિન મેં આન કાન્હ
બરજેરી કીન્હીરે ॥ ટેકા ॥ કુંવર કન્હાષ ચિત લિયોહે ચુરાષ
કેસી બંસિયા બળાષ મતિ હર લીન્હી રે (કાન્હ) હંસિ
ચુરકાય આય અંગુરી નચાય દધિ દોન્હી હરકાય મટકી
છીની રે (કાન્હ) હરચરન કહે સારી કાઠી વૃજનારી ગારી
દીન્હી બનવારી અનરીત કીન્હી રે । કાન્હ બરજેરી કીન્હી
બરજેરી કીન્હી રે ॥ ૨ ॥

ખેમરા

નયનન કી મત મારો તરવરિયા મેંતો ધાયલ બિનુ ચોટ
ભષ રે કહર કરેજો કરિયા ॥ કાહે કો સાન દેત બોંહન કી
કાજર નેનન બરિયા । હરીચન્દ બિન મારે મરત હમ મત
લાઓ તીર કટરિયા ॥ ૧ ॥

સોરઠ

હમારે ધર આઈયો હો સુન્દર સ્યામ ॥ ટેકા ॥ મનમોહન અતિ
ચતુર હબિલે અગં અંમ અભિરામ બરસાને સજાકી
બિરિયા કીરતિ જુ કે ધામ । સખી રૂપ કરિ પરમ અનુ
પમ સ્યામા કહિયો નામ ॥ તમ મેં આય મિલુંગી તુમ સે ।
આનંદ આઠો જમ । ગિરધરદાસ કહત ચોં રાધા નખ
સિખ રૂપ લલામ ॥ ૧ ॥

ભૈરવી

સુમિરો મન પ્રાતકાલ ગુણનિધિ ગિરધરનલાલ પંકજ
ભોચન બિસાલ કુંકુમકી તિલકબાલ અઝીકી હર મોતિ
માલ આવત લટકીતી ચાલ ॥ કુંડલ સત સસી પ્રકાસ
સ્યામ અલક તાકે પાસ ઉદે સમજ કીનો બાસ કેધોં બિબિ

(૫)

ખાલ ખાલ સિર પે લટકીતી પામ દેખાહિં તિય બારિ
સોહાગ મોકુલ કે જુરિ ભામ આવતીં નિહાલ હાલ ॥ કન્ધ
ધરે બસન પીત બરસત નવ પ્રીત રીત સોભિત નવ નીત
મીત કરચ્છા કર શ્રીગોપાલ ॥ બલ્લભ પદ કમલ આસ માવત
ગિરધરનદાસ ઉર મહીં મમ કીજે બાસ મોહન અતિહી
કૃપાલ ॥ ૧ ॥

બિહાગ

ઉધો કબ ઝોહેં વૃજરાજ ॥ હમ સબ કર મુધિ જાઇ બિસા
રેહ જુલિ રાજ સમાજ ॥ એક પલક સત કબપ બિતલું
હેં નહિં સુકૃત કષ્ટ કાજ ॥ કરિ અતિ પ્રીત મોહની ડારે
પ્રભુ નદેવર સિરતાજ ॥ ઇન્દ્રિય ગણુ ગતિ બચેહ યકિત
અતિ જુમિ બટેર સખિ બાજ ॥ બિશ્વરૂપ હરિ સોં કહિયો
અસ કરિયો સરનકી લાજ ॥ ૧ ॥

મઘીર

આજ દોહિં જુલત રંગ બરે, સનિસબ સાજ હરે ॥ હરિત
કુંજ બન લતા હરિત હે તરિવર હરિત ફરે હરિત જુમિ
નમ હરી હરીમય પંછી હરિત ચરે ॥ હરિત હિંડોલા હરિત
ડાર મેં હરિત ડોર જકરે ॥ હરિત બસન જુપન ઓ આ
સન ચામર હરિત હરે ॥ હરિત સખી દોહ ઓર જુલાવત
મેધ રાગ ઉચરે ॥ દોહ કિશોર તેહિ મધ્ય લસત હેં હ
રિત છત્ર સિર ધરે ॥ કોઈલ કીર ભોરગન કે મિસ દેખા
હિ દેવ ખરે ॥ ૧ ॥

કજરી

કહે મોસે જુપરા લગાએ વાંકે મોહના ॥ કરકે પ્રીત હમકો
તજ દીના મયુર નગરિયા મેં છાએ વાંકે મોહના ॥ કાહો
જખસે ગએ સૈયાં મુધિદુ ન લીની કુખ્જ સૌત બનાએ

વાંકે મોહના ॥ કાહે ॥ જમુના તટ જંસીબટ જોકુલ બિન્દા
 બન બિસરાએ વાંકે મોહના ॥ કાહે ॥ વા દિનકી. સુખ ભુ
 લ ગએ સખ ઘન માંગ દધિ ખાએ વાંકી મોહના ॥ કાહે ॥
 સાવન માસ ધટા ધન ગરજે બિજુલી ચમક ડરપાએ વાંકે
 મોહના ॥ કાહે ॥ બાદોં મેં કજરારી બદરિયા ઝમકી ઝુમ
 ભરિ લાએ વાંકે મોહના ॥ કાહે ॥ લાલ બિહાર ભધ હે ગા
 ત્રિન પાવસ કહવાં બિતાએ વાંકે મોહના ॥ કાહે ॥ ૧ ॥

કજરારી

બસં અજબ મહલ રે હમારે પતિયાં દસ દરવજાં બમે
 સખ સખિયાં પિયા કે મનાવે નહિં સુને બતિયાં ॥ કરતિ
 કલોલ દેખાવત લોભહિ નયન સખન દરસાવે મનિયાં
 બિશ્વરૂપ યહ નગરિ ન એહો મેટિ રે ગાલ દુખ બરસતિયાં

રેખતા

સખીરી નન્દ કે નન્દન તેરે ધર આજ આવેગે.

(દોહા) તોપર વાર ઉરબસી સુન રાધીકે સુખન ॥

તું મોહનકે ઉર બસી હે ઉરબસી સમાન ॥

તુહી એક ઉર બસી હરિકે દુજી નહી ઉરબસી

હરિકે હગ્ગરૌ ઉર બસી હરિકે તુહી કે મન મિલાવે ગે

સખીરી નન્દ કે નન્દન તેરે ધર આજ આવેગે ૧

(દોહા) જે બરસાને ઉર તેરે તે બરસાને નેહ

હરિ બરસાને આયહે રસ બરસાને મેહ ॥

તેરા યહ દેહ બરસાના ઉન્હે કા નેહ બરસાના

દુતર્ક મેહ બરસાના બરસ લાખો નિભાવે ગે ॥

સખીરી નન્દ કે નન્દન તેરે ધર આજ આવેગે ॥

(દોહા) લાલ લાલ સારી તેરી જે દેખી નન્દલાલ

ભધ લાલસા રી ઉન્હે દેખત કી ઈહી કાલ ॥

ઈધર નન લાખ સારી હે ઉધર મન લાલ સારી હે
 દોની દિલ લાલસારી હે મિલ જોહર દિખાવેગે ।
 સખીરી નન્દ કે નન્દન તેરે ઘેર આજ આવેગે
 (દોહા) બનવારી કે ફુલ ચુન બનવારી જાય માલ ॥
 બનવારી ઉર ડર હરિ જોબન વારી બાલ ॥
 અરી સધે અબી સુખ સેજ બનવા રી જોબનવારી
 નાગર પ્રભુ સ્યામ બનવારી લલક હૃદે લગાવેગે ।
 સખીરી નન્દ કે નન્દન તેરે ઘર આજ આવેગે ॥૨ ॥

ગજલ,

નહીં રોકે સે રક્તી હે તખીયત આઘ જતી હે ।
 હું સો જખ સામગે આતી હે ઉત્કૃષ્ટ આઘ જતી હે ॥
 ખિયાલેગે સુએ સખ ગુ મેં સામત આઘ જતી હે ।
 મેરે દીલકે દુઃખત મુજપે આકૃષ્ટ આઈ જતી હે ॥
 તુંમારે હિજમે રાતો કો જિસ દમ સરપટકતા હું ।
 જખાં પર માલ કે જિસ વક્ત લજજત આઈ જતી હે ॥
 મુઝે દરદે મુહબત ને ક્રિયા હે નાતવાં લેકિન ।
 ઇયાદત કા જો વહ આતે હે તાકત આઈ જતી હે ॥
 હજારી ગાલિયાં જખ તુંમ મુઝે જો વજહ દેતે હો ।
 તોમેરી બી જખાં પર કુછ શીકાયત આઘ જતી હે ॥
 મોરોબત તર્ક કી ઉસ શોખ ને મિલ કર રક્ષીએસે ।
 મસલ મસહૂર હે તાસીર મુહબત આઈ જતી હે ॥
 સહર તક મિનતેં કરતેહિ કરતે વસ્લ કે સખ કો ।
 બ મુશકિલ એક દો બોસો કી નોખત આઈ જતી હો ॥૧ ॥

ગજલ.

કયોં મિલા જલિમ સે જ દિલ હાય દિલ અફસોસ દિલ ।
 ખીંચતા હે કયા જફા દિલ હાય દિલ અફસોસ દિલ ॥

તેને આલમ છે ક્રિયા હે કતલ મેરે દેખતે ।
 તુજ સીતમમર સે મિલા દિલ હાય દિલ અફસોસ દિલ ॥
 કિસ પરીક્રમે છિપાયા દિલ મેરા મિલતા નહીં ।
 દુંડતા હું કયા હુવા દિલ હાય દિલ અફસોસ દિલ ॥
 જનતા થા મેં કિ વહ આલિમ નિપટ બે રહમ હે ।
 કયોં હુઆ થા મુખતિલા દિલ હાય દિલ અફસોસ દિલ ॥
 દેખકર હસ મનહરન ઠો મુઝસે હોકર અબ જુદા ।
 કિસ તરહ સે રમ ગયા દિલ હાય દિલ અફસોસ દિલ ॥
 કિસ્ને જા પુછું કહાં દુંદું નિશા પાતા નહીં ।
 કયા હુઆ તાબાં મેરા દિલ હાય દિલ અફસોસ દિલ ॥રા॥

ગજલ

કિસી પરદેનસીકા હે શોક લકા કોઈ તરહ અબ એસોખતા
 દે મુઝે । કિ ઉઠાકે વહ પરદહ સરમી હયા જરા અપના જમા
 લ દીખા દે મુઝે ॥ તેરે દેખને કી તો હે સેંકડો દબ નહીં
 દેખતા મેં તો યહી હે સખખ । કિ તજલી હુસ્ન સે બરકે
 ગજબ કહીં એસા ન હો કિ જલા દે મુઝે ॥ મુઝે કતલ ક્રિયા
 તોય ઉસને કહા કિ તું રંને અજબ સે છુંટ ગયા ।
 તેરે સાથ ય મેંને સલુક ક્રિયા મેરે કુસ્તેનાજ હુઆ દે મુઝે ॥
 રહી ઈતની બી તાકતો તાબ નહીં કિ જમીં સે ઉઠે
 અબ ય ખાકનસીં । તેરે કુંચે કી સિમત બલા સે કહીં
 મેરા ગિરિયે શોક બહા દે મુજ ॥ કહ જખમ તો ખાધ
 પર આજ તમક મિલી લજજતે ઈશક ન જેરે ફલકા મેરે
 જખમે જિગર પે છિડક કે નિમક મજા ઇશક બહા કા ચ
 ખા દે મુજ લગે બાતકા મેરે ઠિકાના કહાંકી જબ એક
 સખુન મેં વહુ સહરે બયાં ॥ કબી અરસ વરી પે ચઢા
 દે મુઝે કબી ફરસ જમીં પે ગિરા દે મુઝે નહો દામે અલા

યક જિંસમ અમર કદ ગુલશન કદશી રોર જદર કોઇ
એસા હેઠામિસે પાક નજર કિજે કેદી બલા સે છુડાદે
મુઝે ॥ ૩ ॥

ગજલ.

કુછ ખબર પહોંચે કદુરત ઓ સદાઈ કી ન થી વજહ કોઇ
સુલહ કી સુરત બડાઈકી ન થી હમને તો એસા સમજ
કર આસનાઈ કી ન થી ય તવક્કલ હમકો તુઝસે બેવફાઈ
કી ન થી ॥ થી મુકદ્દર તુમસે દર ન મેરે દિલ કા આઈના
બે કદુરત ન્યા હસે હાજત સદાઈકી ન થી લગ ગયા થા ખ
પદનો કુંજે કદસમેં અપના દિલ । હમકી એ સેવાદ કુ
છ પરવા રિહાઈકી ન થી તુંને કિસ્કે દીદએ પુર આવ સે
પોંછીથી અસ્ક । આજ વો સુખીં તેરે દસ્તે હિનાઈકી ન થી
દિલ ફરેબોં મેં જો ઉસના આસના કેઆ ગયા ઉસને
કયા આજે કિસી સે આસનાઈકી ન થી માહાનું કિસ્તી લિયે
નિકલા થા કબોં મિસ્સે ગદા હુસ્ન સે તેરે તમન્ના ગર ગદા
ઈકી ન થી ॥ જાનતે યે એનસે ગુજરેંગી રાતેં વશ્લકી હમ
નસીં હમકો ખબર રોજે જુદાઈ ન થી ॥ જુદા ઉરકી હમ
સે બલ કરને લગી નાહક જદર । દર ન કોઈ બજહ એંસી
કજ અદાઈ કી ન થી. ॥ ૪ ॥

ગજલ.

ગજલ હે જિસ ખુતે કાફિર પે અપના હમ નિકળતા હે
નયા તખુતે ઉસકે કુંચે સે હરહમ નિકળતા હે ॥ ન રખ
આંખોં પે મેરે આસ્તીને લુલ્હ એ હમદમ કિઅસ્કે સુખ કે
હમરાહ દિલ કા ગમ નિકળતા હે. દિખા કર અપની આં
રાઈશ પરી મુઝકો ન ધોખા દે કિસીકે સદાપન મેં ઓરહી
આવમ નિકળતા હે નકી ખાનિર મેં લાતા વહ મેરે

આજીરદ હોને કા યે સુન રખાહે જલિમ ને ફસા દિલ ક
 મ નિકલતા હે ॥ સમજ કર અજનબો સે જિસે દિલ કા
 રાજ કહતા હું ખજલ હોતા હું કયા જળ જળ વહ તેરા
 મહરમ નિકલતા હે ॥ બના દેતા હે કુચે ફકકા ટેઢે કો બી
 સીધા ખિયા જળ જંત્રો મેં તાર કા સખ ખમ નિકળતા
 હે ॥ સહીદો સે નહી વાફિ હે હમ હાં ઈતના વાફિ હે
 કોઇ રાતોં કા માં કરતા હુંબા માતમ નિકલતા હે ॥ ૫ ॥

ગજલ.

વસ્ત્ર કે સખ મામિયાના. ધરમે તાના ચાહિયે ।
 અપની મસરત ચરમ ગરદુ સે છિયાના ચાહિયે ॥
 બજમ રિંદામે કીસીની સરકમી જોયા નહીં ।
 ગરદને મીના કો એસાકી ઝુકાના ચાહિયે ॥
 નન્હે નન્હે હાથી પર કાશી હે ગુલમે હંદીકા રંગ ।
 તું અબી નાદાં હે કયા મેહેદી લગાના ચાહિયે ॥
 કોઇ રોવો કોઈ પીટો કોઈ અપના સીર ધુપે ।
 આકે હરદમ પાન ઉનકો મુમ કુરાના ચાહિયે ॥
 રાતોંકી તન હા ન ફિર હસરાહ ખાદિમ હે જરર ।
 ફિત નયે મહસરકી ઠોકર, સે લગાના ચાહિયે ॥
 બઢતે હે ઉસકે ગલે મેં હર સેં બરમ મિત્તન કે તઉક ।
 અપને કેદી કી તુંજે મિત્તત બઢાના ચાહિયે ॥
 ઇશક મજનું કા સહીદો જોબ લેલીને દાયા ।
 આશિકે દિવાના કા માશુક દાના ચાહિયે. ॥ ૬ ॥

લાવણી.

અલિફ આપ ગણપતિ: સભા મેં નિરત કરે નોખત બજતી ।
 બે બરદાની બેલા જિનકી દાસી શક્તિ અબલા જિનકે

ગણ કહિયે અલખેલા સુંન જિહર ચુની ॥ તે તા ગીતે ખાતે
 સંજુ સેલ કરનકો જાતિ નહાને બેઠી ગોરા માતે ક્યા દિલ
 વેઠની, સે મુખ મિલ કે માતે અંક મેલ ઉતારા તુરતે પુત
 લા બનાયા કરજુગતે વિધા કા ધની ॥ (ઉડાન) જમ જવ
 હસમેં ડાઝા, હે નામ ધરા ગણપત લાલા, બે ખડા ક્રિયા
 થાકી પર ખુલા, દલ દેખતે રહેના કિસી કો આને મતિ દેના
 હાથમેં ત્રસુલ થામે રહના કહે પારખતી ॥ ૧ ॥ જલ જળ
 શિવ આતે અષ્ટે મન્દિલ કે તમ ધાતે મુખ સે ગનપત
 ક્યા ફરમાતે નહિં દુગા જના રે ॥ રિસમેં આગે સંકર
 મારા ગણ કે સિર ચકર સિર ગ્યા ઈન્દ્રાસન મેં ઉંડકર
 લગી લોથ તંડન ॥ જે જળ મન્દિલ આતે મુખ સે પૂછે
 ગોરા ખાતે ચોકી બેઠા થા ગણપત ક્યોંકર આગે પાવન
 (ઉડાન) સીન સુનો રાની ગોરા, શીન સુવન કિસ્કા થા
 ખડા, ખાદ સન્મુખ હમસે તો લડા, જવાદ જળ ના હ
 ટા હમને ચકર સે સિર કટા વો તો ફિરતા લોટા લોટા
 ધંડધંડ ધંડતી ॥ ૨ ॥ તો તુમને ક્યા પાયા ચકર ખાલક
 વે ચલાયા રો રો ગોરા ને ફરમાયા સંજુ સે બચન જે
 જા જલદી સિર કો લાના મેરે ખાલક કો જલના તન કી
 તપન ખુજના જદ કર બોજન ॥ એન અન્ન જદ ખાંડિ
 અપને ખાલક કે વર્ષ પાંડિ ઉસકે સુરત કે બલ જાંઉ મેરા
 પ્યારા ગન (ઉડાન) ગન ગયે શિવ સિર દુંઢન, ફિરત
 હંસતી થા કુંજન, કાફ કાટ સિર લાયે ફેરન, કાફ કરતખ
 કરતે ધડ પર જમ્માયા સિર પૂખતે ઉસ્કે દન્તોં ઉપર જ
 ડતે હીરે લાલ માતી ॥ ૩ ॥ ગાફ ગોરા મહારાની ઓ શિવ
 સંકર અંતર જમી મિલ કે કરતે દીનો પ્રાની આરત ગન
 કી ॥ લામ લડકા જળ જિયા પાની ગોરા ને જદ પિયા શિવ
 ને ખરદાન દે દિયા જોથી હુમ મન કી ॥ બીમ મુકટ યલ
 જલ જલકે ગણ કે નેગા ચમચમ ચમકે માલા પુહપ કી

મક્ક મંમકે ન્યારી છબિ ઉનકી (ઉડાન) તુ નામ સુન બિ
ધન હરે, વા વા મનકી દેવ કરે, હે હાથ નિસ જન ઉપર
ધરે, લામ અલક લલ્લન રાખે નીચી દુશ્મન કી કર રાખે
લડુ મોહખ્યતકા ચાખે મંગલ મુરતી ॥ ૪ ॥ હમ જા કંડ
મેં કહેતે શાની અરથા તુજસે પુછતે જલદી કર લાના તા
કાદે છોડે ગિકટ કથન । ઈન જોગિન સિર ઉપર આયા હસ્તી
કા સિર કટ કર રકખા ઉસ હસ્તી પે કિસ્કા સોન કરો મ
થન (ઉડાન) વડી ફિકર તુજે લગાઇ, ગુર રિસાલગિરા
સે રાહ પાઇ, પીરખક્સ આસારામ છન્દ મદારી કે સરન
મ ગાજી ગાવે ફિકર જમ ગડુ કહે એતી ॥ ૫ ॥

સરસ્વતી.

સરસ્વતિ બેઠ કંઠ મેરે । મેં તો તેરા દાસ આસ ચરનોઝી
રખુ તેરી ॥ કિ પરથમ મેં સુમરે તુંમકો । સદા સુરસ્વ
તિ માતા આશરા તેરા હે હમકો ॥ અકલ ખુશ તુહી દેત
સખકો । નિસ પર હોતી દયાલ કરતી નિહાલ ઉસ જન કો ॥
બવન મેં બેઠા મહરાની । કલા તેરી તીન લોક જની ॥
સુરસ્વતી હે ગુનકી દાની । દર્દવન્દોં કા દુખ હરની ॥ હ
રી દુખ દલિદર મેરે ॥ ૧ ॥ હંસકી અસવારી સાજે । ગલે
પુલ્લોં કી માલ છત્ર સિર સોનેકા રાજે ॥ શારદા બવન
બીચ રાજે । ધટો કી ધનધોર ટિકોરા નૌખત કા બાજે ॥
જો કોઇ દરસન કી આવે । કી હરે હો નિહાલ જાવે ॥
જોઇ માંગે સોઇ પાવે । કી મનકી ઈચ્છા બર જાવે ॥ જો
મનમેં ધરે રહેં ધીરે ॥ ૨ ॥ કિ હિરદે શાન મુઝે દેના ।
તુમ હો ગુનકી દાતા માતા તનકા દુખ દુર કરના ॥ અરજ
મુઝ ગરીબ કી સુનના । દેવ ગ્યાન ઉપદેશ શારદા હું મત
કા હાના ॥ કરોં કુછ જન પર અબ દાયા । કિ પરથમ મેં
તુમકી ધાયા ॥ સભા મેં તેરેઇ ગુન ગાયા । કલા તેરી બુ

ડી મહામાયા ॥ કિં તુમકો ધાવે સંસારે ॥ ૭ ॥ કિં જો
નર સુરસ્વતિ કો ધાતા નહીં રહે મત હીન ચાન વો
હિરદે મેં પાતા ॥ તુરરે વાલા ફડ મેં કહેતા હુઈ મુઝે
પરસન સરસ્વતી ગુનકી બિધાતા ॥ રિસાલાગિર મુરસદ
કી દાયા આન સરસ્વતી સે પાયા ॥ દયાલચન્દ ને ચંગ
ખડકાયા ॥ મદારીને છન્દ કથ મયા ૧ કલગી વાલેં કે મા
ન મારે ॥ મેં તો તેરા દાસ આસ ચરનોં કી રખુ તેરે ॥૪॥

લાવણી.

નૃપ સત્તમકી દેખ તપસ્યા બયે પ્રસન્ન સંભુ બોલા ॥૮૬॥
ભક્ત આપનો જાનિ ભગીરથ જટા કા ફંદા ઝટ ખોલા ૧
ત્રીન ધાર ભઈ ત્રીન લોક મેં ચૌદહ ભુવન જાકો પરતાપ ૧
સુરનર મુની જન સકલ દેવતા સેસ સરીખે કરે હો
જાપ ॥ દરસ પરસ મંજન કે કીન્હે મિટે સઘે તન મન
કી તાપ ૧ આગમ નિગમ બખાન કરત હે બહુ સનાત
ન આપે આપ ૧ જલ ગમ્બીર તીર મેં મારી બીર જાત્રિ
નકા ટોળા ॥ ૧ ॥ જાત કુજાત કિસાન બડા થા ક્રિયા ક
મ જન કબી ન નેક ૧ ભોર હોત જખ ધર સે નિકલા
લિયા નામ ગંગાજીકા એકા ધાય બેલ કો ખોલન લાગા
લગા સીંગ ગિરા હલ કો ફેંક ૧ સુધર ગધ પાપી કી કાયા
મીટે દુઃખ સુખ બયો અનેક ॥ બયો હર રૂપ મલ નાગ
બિરાજત કર બિભુતકા લિખે ગોલા ॥ ૨ ॥ કાઠી કલંગી
અધમ અધરમી ન્હાય તુરત ફલ પાવે ચારા વહે બિરંચ
આસન પર બેઠે કર રહે બેદોં કા ઉચાર ॥ બહુ શિવ વહે કૈલા
સ સિધારે સ્વરૂપ કા કરે બિચાર ૧ કાઈ કૃષ્ણ વહે મુરલિ બ
જાવે લખિ યમ દુત બયે લાચાર ॥ ઉર્ધ્વ લોક કો સકલ સિ
ધારે પાય પાય નિરમલ ચોત્રા ॥ ૩ ॥ અદ્ભુત લીલા મહા

રાનીકી વાર કર રહી બિહાર । તારાં ચન્દ્ર દુધ સે ઉજવલ
હાર ગયે ગજ મુક્તા હાર ॥ હંસનકી પાંતી સરમાતી બિ
નકી જગ મેં અજબ બહાર । ઇન્દ્ર આરતી સદાં ઉતારે
અસ્તુત કરી સખી રહે નિહાર કહે હર ચરન દેખિ થહ કહ
દુક સિંહાસનં યમ કા ડોલા ભક્ત આપનો જાનિ ભગીરથ
જટા કા કુંદા કટ ખોલા ॥ ૪ ॥

લાવણી

શ્રી જો જો ગંગા ધારા । તારની ખલક તેં તારા ॥ ૧ ॥ કહ
લગ કહિએ જસ તેરે । તેં તારે સન્ત ધનેરી ॥ નિસકે
તહી કાલ ઘેરે । ટાલતે કરે નહિ દેરે ॥ હે સાધ સન્ત
કો દાતા ॥ દરશન સે સંકટ જાતા નહાય ગ્યાન અતિ
આતા । કાટતી સકલ જંજલ ધાર તેરી આરા ॥ ૨ ॥
તેરે આર દિસાકે નાલે । ચલ રહે નીર સલિલાલે ॥ આ
ગાનિ આ કંગાલે । તેરેય ચરન સિર ધાલે ॥ તેરી લહા
રે આનંદ કરની । દુઃખ દારિદ્ર જનકો હરની ॥ શ્રી જો જો
ગંગા જનની । તેં તાર દિયે રૈદાસ જાનિ જગ સારા ॥ ૩ ॥
રાજા ઇન્દ્ર રેન દિન ધાતે । સંકરજી ધ્યાન લગાતે ॥ દા
નોયે દૈત થરૌતે । કરના કરિ કરિ જાતે ॥ તે ચાર ખંડ
હે રાખે । ડર ઘટી નીર કે આખે ॥ એંટકો નર્મ્યા દેતી ખે ।
જિન ધાએ આડે આએ કાજ સુધારા ॥ ૪ ॥ કહેં રિસાલ
ગિર કે ચેલે । શ્રી ગંગાજીકા ખ્યાલે ॥ અધર નિરાલી ચુ
લે । એકલેસે ગાતે દયાલે ॥ દંગલ કે અદર આયા આ
કર ચગ ખડકાયા ॥ શ્રી ગંગા રખના દાયા અનિજ
શાનિને તહ આસરા ધારા । તારની ખલક તેં તારા ॥ ૫ ॥

સાવણી.

બના બની દસરથકે લાલા. સને સિરે સેહરા બહુત
 આલા. ૧. ટેકા સભા સખ મનમે હુલસાધ. શ્રી રામજી કીન્હી
 વ્યતુરાધ ॥ પલક મેં પિનાક ઉઠાઈ. તોડતે બાર નહી
 લાધ ॥ (દોહા) મેહી રતિ રંભા મદન નિરખી છબીલો
 રૂપ. તીન લોક જય જય કરે છકિત ભયો સખ ભુપ ॥
 અજબ છબિ સુરત મલખાલા. બના બનો દસરથ કો લા
 લા ॥ ૧ ॥ સને તન જમા જરી કા જોર. બાલ પર
 લગી કેસરીયા ખોર ॥ બિલોકે સિયા પિયા કી ઓર. ૧
 દિરે નરભારી મમન અહુ ઓર. (દોહા) મેહંદી લગી સુ
 હાવની કંગના બાંધે હાથ. પીત બસન કદિ સોં કસે લ
 અન બિર લિયે સાથ ॥ પહિરે ગલ મોતિન કો માલા. ૨
 બના બનો દસરથ કો લાલા ॥ ૨ ॥ અવધ સોં બરાત સ
 જી આધ. જનક ને બેદી રચવાઈ ॥ ચોક મોતીન કો પુ
 રવાઈ. જનકી રધુબર સે વ્યાહી (દોહા) દિયે દાન સ
 નમાન કરે પૂજી જન કી આસ. જાયક મંગલ ગાવતે મ
 નમે બહી ઉઝાસ ॥ હરે તિશુવન કે બ્રમ જલા. ૩
 બનો દસરથ કો લાલા ॥ ૩ ॥ બિદા બય રાધવ મહરાજે. ૩
 સકલ અબ બાજી રથ સાજે ॥ દુન્દભી આનંદ કે બાજે. ૪
 દેખિપુર તિરહુત છબિ જાજે (દોહા) પરસુરામ કે ગર્જ
 કો પલ મેં કીન્હો નાસ, મુકિત ભકિત પાઈ જહાં હર ચ
 રન અર્ન કે દાસ ॥ દૂર ભયો પલમેં કસલા. બના બ
 નો દસરથ કો લાલા ॥ ૪ ॥

સાવણી.

કધી તો ફેરા કરો હમન ધર ગિરવર ગિરધારી. ૧
 લયા ઉમાલા મુઝે દરસ કબ દેવજે બનવારી ॥ ટેકા વો ઠાકુર
 જદુનંદન કાંકી દિખાય જા આકે. તલકત જીવરા મેરા

તેરે બિનજીવ મિધુંડે મિલ કે ॥ સવન સુની રસ બરી બ
 સુરી મન લે ગયા છંદ કે । તજ દિયા આવન જન મેરે
 મહ ઓર જાત સખ કે ॥ યહી મેરે જી કોધ આલી રી ક
 રં જાતન કયા રી ॥ ૧ ॥ મેરે હિરદે બસ ગાધ છબિ વે
 પિતામ્બર પટ કી । પ્રેમ પગી બંસી સુન મધુબન નિત
 જાઉં સટકી ॥ વો નટ નાગર છેલ લંગર કે કાજ ફિરં બ
 ટકી । દહી મહી કર પુકારતી લખ ગોરસ કી મટકી ।
 હુંઠ બંધ હેરાન કહી નહી મિલે મુકટ ધારીના ૨ ॥ તન
 મન વ્યાકુલ મેરા બિના દેખે રાધાબર કે । નિસ બાસર
 સખિ નીંદ ન આવે રી આલી હમકો ॥ લગત નહિં જી
 હમાર હો હમ બંવર ફિરત બન કે । પત્ર પત્ર હુંઠતી ક
 દમ કી ડાલન મેં હર કે ॥ હુંઠે બન બન બહુત કહું ના
 મિલે મુકટ ધારી ॥ ૩ ॥ રિસાલગિર ઉસ્તાદ બડે હે સાગ
 ર માનો કે । જિન બતલાઈ રાઈ ખ્યાલ કથ ગાંઠ કૃશ્ન
 જીકે ॥ આસારામ ઓ પીરબકસ કહે કલગી વાલે સટકે
 મસહુર હુંએ છન્દ રે મુદકોંપર દમાલ મદારી કે ॥ ગાવે ર
 મપરસાદ ઓ દેખીદીન ફડ મેં બિડ કે । દોનો ગંગુ કહે
 કિ માને શંભુ લેવ લાં કે ॥ બોલે દૌલતરામ સદા તુરવે
 કા નકશા હે જારી । લગા ઉમાહા મુઝે દરસ કબ દેવગે બન
 વારી ॥ ૪ ॥

સાવણી.

આવેગો નન્દલાલ ડાલેગો બંસીકો જલ સખિયાં હાવેંગી
 બેહાલ સારી બેબસ રી । વ્રજ કે કુંજમે બસકરન બાજે
 ગી બેરન બસુરી ॥ ૧ ॥ તેજસે આહીર આવત કાલિંદ્ર કી તી
 ર બાજંત બંસી હે ગંબીર બહરી ઓર લસરી । સાખી
 ત સાલિસ સનાકરે શ્રીપતિ અંગ માની સસ રી ॥ ૨ ॥

ન પાવે તાન જાવે આવે વાકી જાન જાપસેં બનક ન
 ડી હે કાન કહે બ્યાન હંસ રી । હાલ કસમં . શાહદ હાક
 મ કી હુંકમ સેં ગધ ગસરી ॥ ખેર ખુસી સે જાવો મ
 ખીયો ખુખ ખખર ખતલાવો ખંસી સુન્નેસે ખાજ આવો
 ગાવો જસ રી । દયાલ દામોદર બને નિરદર્ષ હર લે ચિ
 ત જાય ફંસરી ॥ જરા માન લે ખાત કરતી જોંક જિક
 ર દિન રાત મેં ના જાનું જિલત ધાત કયા દિન હસ રી
 (વજ કે) રૂપ રંગ લખ લેત હમકા દૂરહિ સે હેત અખ તું
 તીર ન જાકર ચેત માન આપસ રી । જોર જખર હે જોર
 કોકલિ જખાં સે લે કસ રી ॥ સરલી કી ઝનઝાર સુનતી
 સારી વજકી નાર શામા દિલ કે ડાલ વાર જાએ આલ
 સ રી ॥ મ્યાખસ ર રયામકી શકલ મેં હે એસા રસ
 રી । સખર સખુરી જાન સૂરત સાફ સાફ પહ્યાન ખં
 સી સુન્ને સે કર કાન નાગન લે હસ રી । જર્મ જોફ
 જરૂર જાયાં હો તીતર સે પસરી પસરી । તરહ તરહ સે
 આવે તાકત જોર હમે દિખલાવે હમસે કહા કહી હો જા
 વે ફડકે નસ નસ રી ॥ (વજ કે) જલમ જુલમી જોર
 જાહર આતા હે બડી ભોર જુલમોં સેં મોહ મન મોર ઓ
 ર પછી પસ રી । એન અદલ સેં અજખ અકલ સે જલ
 ચન્દન ધસ રી ॥ ગાફિલ કરે ન ગોર કરતા ગરજ દ
 ગા હર ઠોર અવતો તાક રહા કુછ ઓર બીજત મસં
 રી ॥ કહેર કલ કી ઝોંક કાખુતર કે દેતા ટોક જાન જાતી
 લો રી રોક કહે સખ અસ રી । કૃમ્મ કન્હૈયા કરે એસા ર
 ગ કાન્હ હે પારસ રી ॥ ગિરધારી મહરાજ ગાવે ગુન
 કી રાગની સાજ હમ તો પરમહંસ સી આજ બને જસ ત
 સ રી (વજ કે) લાવો હમારે ખ્યાલ હુંડો દિલી બર મે
 ચાલ ઉલ્હુ કે દીજો નિકાલ જો રાકસ રી । મન સે ખી
 સારો છિપ્યો ચન્દ્રમા દેખ કે માવસ રી ॥ નિકલા બના

હર ખ્યાલ યહ નાવક કી તીર તુ તો ચિડા નહક બેપીર
તુંજે બુદ્ધિસ રી। બાર બાર મન બાહ વાહ કોયલ તક
કર રહી ચસ ચસ રી॥ હરેવા હર આપ હમ તો જંપતે
ઉનક બપ આવેં જમુના સિંધ કી છાપ હે પુરકસ રી ॥
બાર ચક્રોં સેં કહું માન બરી હે ઠસઠસ રી ॥ દુર્ગાસિંધ
કે છન્દ સિંધુ સાયર હે આનન્દ બિનકો સુન સુન કે હું
એ બન્દ ભાગે મુચરસ રી। વૃજ ક કુંઝમે બસકરન વા
જૈગી બેરન બંસુરી ॥

લાવણી

અસાર ધ્યાન શિવ હરિહરકા રે, કરઆસન વાઘંબરકા,
અગડબંબ અગડબંબ ડિમાક ડિમાક ડિં બાજે ડમર શિવ
શંકરકા. ॥ ટેક ॥ ૧

અંગ ત્રિભુતિ લગાવ દિયા શિવ, હાથ લીધા નિશદિન બોળા,
કૈલાસ હોકર લોટે મસાણુમેં, એ સાહેબ શંકર બોલા ॥ અ. ૨ ॥
બોપરીમેં બોબન કરતા, ગિરિજા હયે સો અરધાંગા,
સુરનરમુનીવર ધ્યાનધરે, કોઇ દેવતા હયે અદ્ભુતા. અ. ૩ ॥
ત્રિસુલસે ત્રિપુરાસુર મારયો, ત્રીન નેન દીએ અધિકારી;
નાગન કેરા કુંડલ ખીરાજે, ચડે બેલકી અસવારી ॥ અ. ૪ ॥
કુંડી ને કુરકા લેકર ગૌરી, ઘુટ પીલાવે નિશદિન બંમ;
ગળે રંઠકી માલા ખીરાજે, બટાબુટ ઓર શિરવહે અંગા. અ. ૫ ॥
ત્રિખસે કંઠ હુવા નિલા, ગગન નામ મુખસેં બોલ્યા;
ઠંડા શીતલ હરેર હુવાબખ, પ્રેમ મગનમેં શિવ ડોલ્યા. અ. ૬ ॥
જો દાહી માંગે ઉનકુ દેવે, એ સાહેબ શંકર બોળા,
આક ધતુરો આપ આરોગે, દુધ કુર કોઇકુ દેતા ॥ અ. ૭ ॥
શીંગી શેલી શિવકું સોહીયે, જોસે ભગવા બહુ રંગ;
કરકુંડી શિર છત્ર ખિરાજે, મોહડી હે સુંદર નવ રંગ ॥ અ. ૮ ॥

એક રાણી તોરી ઝોરા પારવતી, દુજી રાણી શિવ અરધંગ,
ત્રીજી રાણી અસલ બિલાંદે, જટાન્તુટ શિર વહેતી ગંગા
અસાર. ॥ ૯ ॥

એક રાણી તોરા ચંદન ઘસતી, દુજી જલ ભર લાવેગી ;
ત્રીજી રાણી ધુપ દીપને, ચૈથી જોત જલાવેગી. ॥અ.॥૧૦॥
તુકારામ ઉસ્તાના મોહો, સાહેબ કે અધસે બહું રંગ,
દેખ દાખલા પોથી પુરાણમે, મતકર બાતા અગડબંગ. ॥
અસાર. ॥ ૧૧ ॥

લાવણી.

જય જય હવે શિવ પરમ પરાક્રમ, ઓંકારે શિવ તમ શરણુ,
શિવ નમામી શંકર ભવામી શંકર તુમ શરણુ ॥ ટેક ॥ ૧ ॥
દશભુજ મંડલ પંચ વદન શિવ. ત્રિનયન શોભિત શિવ સુખકંઠ
જટાન્તુટ શિવ મુકુટ બિરાજે, શ્રવણે કુંડલ અતિ રમણું ॥જય
જય ॥ ૨ ॥ લલાટ ચમકત રજની નાયક, પચાંબુપ ગવરીશ,
ત્રિસુલ ચમકત વિદ્યાત શોભા, ડિમ ડિમ બાજે દિન મધુરં ॥
જય જય ॥ ૩ ॥ જય અરમાંબર વ્યાઘ્રાંબર હર, કપાલ મા
લા ગંગેશ, પંચ વદનપર ગણપતિ શોભા, પૃષ્ઠે ગિરિપતિ
જયાં લેશં ॥ જય જય ॥ ૪ ॥ ભસ્મ લેપિત સરવાંગે હર, નં
દી વાહન અતિ રમણું. વામાંગે ગિરિરાજ બિરાજે, ઘંટા નંદ
દીન મધુરં ॥ જય જય ॥ ૫ ॥ સિદ્ધેશ્વર મમરેશ્વર શંકર,
કપિલેશ્વર શિવ કોટેશં, કપિલા સગમ નિરમળ જળ છે. ડોરી
તીરથ ભય હરણું. ॥ જય જય ॥ ૬ ॥ નર્મદા કવેરી સગમ મ
ધ્યે, શાભીત ગિરી શિખરં, ઇદ્રાદિક સુર સેવિત નિશદિન,
રંભા નૃત્યનિ દિન મધુરં ॥ જય જય ॥ ૭ ॥ મંજલ મુર્તિ
પ્રલયાકષ્ટપદ, અદ્ભુત શોભા મૃદુ ભુવનં, શુક સનકાદિક પઠને
સ્તોત્રં, મનવાંછીત ફલ ભય હરણું. ॥ જય જય ॥ ૮ ॥ પ્ર

જ્યાપક પદ માહેશ્વર, રચયતિ નિર્મલ પદ સંગમ. પુણ્યકૃપા
ત્રિશુભ્રાત્મ સદાશિવ, પતીત પાવન ભય હરણું ॥ જય જય ॥
॥ ૯ ॥ શિવ નમામી શંકર ભવામી શંકર હર હર શંકર તુંમ
શરણુ.

શ્રી શિવ સ્વરૂપ દર્શન.

મુખ શિવ શિવ ઓચરેનાં. શિવ રૂપ સમજ ફેઠ કરનાં ૦ ટેક
ગંગ તરંગ અંગ શિર શોભિત, બાળ બિરાજત ચંદ્ર કળા,
કંઠ રંઠમણી માલ વ્યાલ બહુ, ભસ્મભૂત ભય હરનાં. મુ. ૧
સ્ફટિક સ્વેત વત તન કર કાંતિ, નયન કમળ ત્રય ધારી,
ઉમા વામ અંગે સોહત જીન, અદ્ભુત અકળ બિચરનાં. મુ. ૨
શિવ સમાધિમે નિજપદ ધ્યાવત, સો શિવ સખ ઘટ વ્યાપ રહ્યા.
દ્રશ્ય ત્યાગ સો શિવપદ દિલ ધર, ફિર ન ચોરાસીમે ફિરના. ૩
સુહમ સ્યુલ સત્ય સખ નાહિ, સત્ય આતમા આપ મહા,
દેવ કૃણુ અનુભવ યહ ગાવત, ભીમજી સત્ય સમજનાં. મુ. ૪૦

શ્રી રામ દર્શન.

અતર કો પટ ખોલ રે તોકું રામ મિલેંગે અંતર. ટેક.
સખ ઘટ ઘટ મે રામ રમૈયા, કઠિન બચન મત ખોલ રે. તોકું. ૧
રગ મેહેલમે જોત જગત હે, આસન સેં મત ડોલ રે. તોકું. ૨
અદ સખી ભજ બાલકૃષ્ણ હખ, અનહદ બાજત ઢોલ રે. તોકું. ૩

શ્રી પ્રેમ લક્ષણા ભક્તિ.

કાહુ બિધ મિલ જય ગિરધારી, કાહુ બિધ મિલ જય ગિરધારી;
કાહુ એસા જતન બતાવે, કાહુ બિધ મિલ જય ગિરધારી, ટેક

ગોકુલ દુંડી બિંદ્રાબન દુંડીરે, દુંડ હીન અજ સારી. કાહું. ૧
અમિલ અભમિલ આપ એધાર્યો કીજે સાલ હમારી. કાહું ૨

શ્રી અખંડ આનંદ.

અનુંભવી આનંદમાં ગોવિંદ ગાવે રે. (બેવાર) ટેક.
વેહેતા જલનાં વેગમાં, પ્રતિબિંબ ન ભાસે રે.
જહાં લગીજનન ડગમગે, નહીં અહા પ્રકાશે રે. અનુંભવી ૧
કેસરી ફેરી ગંધથી કરી, ફાટિક ત્રાસે રે,
આતમનાં ઉદય થકી, અજાન નાસે રે. અનુંભવી. ૨
મરિ જીવ્યાનો મારગ તે જન, કોઇક જાણે રે;
મુકુંદદાસ અનુંભવી મહા સુખને માણે રે. અનુંભવી. ૩

શ્રી કૃષ્ણ ભક્તિ

જાગીએ અજરાજ કુંવર નંદકે દુલારે.
નંદ કે દુલારે માત યશોદા કે પ્યારે.
જાગીએ અજરાજ કુંવર નંદ કે દુલારે. ટેક.
સુરજ ઉગો પ્રાત ભયો, છિપ ગયે સખ તારે,
અંદ્ર કળા હીન ભધ સુરજ કે અજવારે. જાગીએ. ૧
મથુરાંમે જન્મ લિયો ગોકુલં સધારે,
કંસકોં નિરવંસ કીઓ. પુતના પહારે. જાગીએ. ૨
અજપર જળ ઈંદ્ર કોપ, શુવાલ બાલ હારે,
પ્રભુજી પતિત પાવન, અવિચલ અદ પારે. જાગીએ. ૩
જમુનામે ગંદ પડી, શુવાલ બાલ હારે,
કાલીનાગ નાથદા તારે, કૃષ્ણ ભયે કારે. જાગીએ. ૪
અસુરનકો નાસ કીઓ, દેવતા સુધારે,
સુર રયામ શરણુ સાર, દીજીઓ હમારે જાગીએ. ૫

શ્રી રામ ભક્તિ.

જાગીએ રમુનાથ કુંવર પાંછી વન ખોલે,
 પાંછી વન ખોલે લાલ. ચિડીઆ વન ખોલે. જાગીએ. ૧
 પ્રાત ભાનું પ્રગટ બયો, રજનિકેલિમિર ગયો,
 ભમર કરત કુંજગાન. કમલ ફલ પ્રફુલે. જાગીએ. ૨
 ચંદ્ર ફીરણ શીતલ બધ, ચંદ્રી પીઆકું મિલન મધ,
 અતિ સુગંધ અતિ સુગંધ પવન મંદ દોલે. જાગી ૨
 તુલશીદાસ અતિ આનંદ નિરખત મુખારવિંદ,
 દીનકું પ્રભુ દેત દાન, આનંદ અમોલે. જાગીએ. ૩

શ્રી જગનાથજીની જાખી

આજની ધડીરે ધન, આજની ધડી;
 અમે નિરખ્યા જગનાથ, ધન આજની ધડી. ૧
 વર્ણ અઠારે એકઠા જમે, રૂડી રીતડી;
 એક ખીજના મુખમાં આલે પુરણ પ્રીતડી. આજ. ૧
 જગનો જીવન જોઈને જોયું, ભરી આંખડી,
 મુખડું દીઠે પાતક નાસે, છાતડી ઠરી. આજ. ૨
 રાત દિવસ હૃદયમાં રાખું, મેલું નહીં ધડી;
 દાસ વેરાનારવામીની સાથે, જીવની જડી. ૩

ગરખી

વહાલો મારો કુંજમાં વાય છે વાંસલી રે લોલ,
 નાદે વીધી છે મારી વાંસળી રે લોલ. ૧
 હુંતો સુણતાં ભુલી સહુ ચાતુરી રે લોલ,
 મળવા થઈછું અતિ આતુરી રે લોલ. ૨
 ત્યાંધાવેલી લાગી છે મારાં તનમાં રે લોલ,

ગોઠતું નથી કંઈ ભુવનમાં રે લોલ.	૩
માહારં ચિત્ત ચોહોટે નહીં ધરમાં રે લોલ;	
પેદું છે મન ધનશ્યામમાં રે લોલ.	૪
સખી હાવાં તો મળી સુખ મહાલીયે રે લોલ,	
મહીકું વેચ્યાને મસે ચાલિયે રે લોલ.	૫
સખી મુને મોહન બાગે છે ધણી મીઠો રે લોલ,	
અવર એહવો તો નથી દીઠો રે લોલ.	૬
ધન દહાડો તે અવતારમાં રે લોલ.	
રમીયે શ્રી નંદકુમારમાં રે લોલ.	૭
વહાલો મળતાં સહુ સુખ આપશે રે લોલ,	
સેહેજે સંતાપ સહુ કાપશે રે લોલ.	૮
સામળો સાગર ઉલ્હાસનો રે લોલ,	
પ્રાણુ જીવન દાસનો રે લોલ.	૯

ગરબો.

ગરબે રમવાને ગોરી નીસરયારે લોલ,
 રાધિકા રંગીલી અભિરામ વ્રજવાસણી રે લોલ
 તાળી દેતા વાગે ઝાંજર જુમખારે લોલ. રાધિકા રંગિલી ૧
 સંગમાં સાહેલી બીજી છે ધણી રે લોલ,
 કાંઈક ઠહું તેનાં નામ વ્રીજવાસણી રે લોલ;
 તાળી દેતાં વાગે ઝાંજર જુમખારે લોલ;
 ગિડગિડ તામ છુમ છુમ છુમકે બાજે ધુધરારે લોલ તાળી ૨
 ચંદ્ર ભાગાને ચંદ્રાવળીરે લોલ,
 ચંપકલતા ચાર રૂપ વ્રીજ. તાળી. ગિડગિડ:
 લલિતા વિશાખા વ્રીજ મગાળા રે લોલ,
 માધવીને માલતી અનુપ વ્રીજ. તાળા. ગિડગિડ: ૩
 મન્મથમુદા ને મન આતુરી લોલ
 હંસા હરસા ને હીરા નામ વ્રીજ. તાળી. ગિડગિડ;

કેતકી પ્રગલ્ભા પ્રેમ મનરી રે લોલ,
 એ આદે સખી સુખધામ વિજ. તાળી ગિડગિડ. ૪
 વિધવિધ વાજ્ર વાજે છંદમાં રે લોલ,
 તાલ સ્વરે મળી કરે ગાન વ્રીજ. તાળી ગિડગિડ;
 લોલ કહેતાં તે અધર અરુણ આપતા રે લોલ,
 લટકે નમી મેળવે સહુ મા વ્રીજ તાળી ગિડગિડ ૫
 ખેલ રચ્યો તે વૃંદાવનમારે લોલ,
 બંસીબટ ચોકરસ રૂપ વિજ તાળી ગિડગિડ;
 ગરબો જોવાને ગિરધર આવિયારે લોલ
 મોહ્યા નિરખી સ્વામાનું સ્વરૂપ વ્રીજ. તાળી. ગિડગિડ ૬
 શ્યામ મોહ્યા તેમ શામની રે લોલ
 વાપ્યો જોહુ અંગમાં અનંગ વ્રીજ તાળી ગિડગિડ;
 લલિતા લઘ મેળવ્યાંની કુંજમાંરે લોલ,
 રસ ભર્યાં રમાડાં રતિ રંગ વ્રીજ. તાળી ગિડગિડ ૭
 આનંદ સાગર તાંહાં ઊછેર્યોરે લોલ,
 મગન થયાં લાડલીને લાલ વિજ. તાળી. ગિડગિડ
 પરમ પવિત્ર એ ચરિત્રનેરે લોલ,
 દાસ હયો ગાધ થયો નિહાલ વિજ. તાળી ગિડગિડ. ૮

ગરબી

રાતલડી, કાહોની સગે જાગ્યા,
 ધામ્મેલછોજી નેનઆણુ કંઈનાં વાગ્યાં. રાતલડી. ટેક
 વાંકલડું તમ સમુ કંઈયે જોયું,
 મોહનછો કંઈ મોહિનીયે મન મોહ્યું;
 કેધ પ્રાણ પ્યારી કરી ચિત મોયું. રાત. ૧
 ભલા ભગવત વચનના સાચા,
 કાહોની કાલે કેવી વધાતા વાચા;
 તુરતના તુરત દેખાયા કાચા રાત. ૨

જુઠાસું તંત ન કરવો જાણે,
 મોલ બોલી રાક્ષા નથી કાંઈ સાણે,
 જુઠા સમ ખાતાં લમાર ન લાણે. રાત ૦ ૩
 હારનાં ચિન્હ દે છે હર દેખા,
 અધર પર દીસે છે અંજન રેખા,
 મળી મળી જાય છે નેત્રની મેખા. રાત ૦ ૪
 જે સું રમ્યા રજની લાગી તે અમોલી,
 જુલે તિનું નામ જવા એ છે બોલી,
 તેનાં સમ તમને કહો દિવ બોલી. રાત ૦ ૫
 અખીત છો આવો લમારેક પોહોડો,
 પલોડું પાએ મટે અમ ઘોડો,
 આંગણલે ઉભા આજસ શીદ મોડો. રાત ૦ ૬
 રાખ્યું મુખ પ્રસન્ન હૃદયમાં દાધી,
 જશે ખસી વસ્તું અમુલિક લાધી.
 સમજણી સ્થામા લીધું કામ સમ્પી. રાત ૦ ૭
 સામા સામી નેન નેહનાં મળીયાં,
 છુટયું માન સુખ સિંધુમાં જળિયાં,
 દયાના પ્રીતમ બેહું પલંગે દળીયાં. રાત ૦ ૮

ગરબી.

હું શુ જાણું જે વાલે મુજમાં શું દીડું,
 વારે વારે સામુ ખાળે મુખ લાગે મીડું હું શુ જાણું જે.
 હું જાઉં જળ જરવા ત્યાં પુઠે આવે,
 વમર બોલાબોલ હાલો પહેલડુ ચલાવે. હું શુ જાણું જે
 વહુ ને તરછોડુ તોયે રીસ ન લાવે,
 અંઈ કાંઈ મીઠે મારે ઘેર આવી બેલાવે. હું શુ જાણું જે

દુર થકી દેખી વહાલો મુને દોડવો આવી દોરે,
 પોતાની માળા કાઠી પેરાવે મારી કોટે. હું શુ જાણું ને
 મુને એકલડી દેખી ત્યાં મારે પાલવે લાગે.
 રંક થઇ કાંઇ કાંઇ મારી પાસે માંગે. હું શુ જાણું ને
 મુને જ્યાં જ્યાં જતી જાણે ત્યાં એ આવી દુકે,
 બેની હયાનો પ્રીતમ મ્હારી કેડ નવ મુકે, હું શુ જાણું ને

ગરબી.

રૂપાળા શ્રી રણુછોડજી, રાજ, રૂપાળા શ્રી રણુછોડ છે ટેક
 રાત્ર દિવસ મન ભમે છે રસિયામાં,
 નીરખવાના ધણા કોડ છેજી, રાજ રૂપાળા. ૧.
 શ્રી શકરપણુ શિવજીનુ સર્વસ,
 ઉપનીષદોની ચોડ છેજી, રાજ રૂપાળા ૨
 ઉપમા દેવા નથી કોઇ બીજી,
 એ અલભેલો અળોડ છેજી, રાજ રૂપાળા. ૩
 એહને મુકીને બીજાને ઉમળે ને,
 તેમાં મેરૂ જેવડી ખોડ છેજી, રાજ રૂપાળા. ૪
 ડાકોરના ઠાકોર નથી વાહલા તે,
 સ્વાન વ્રપભનો જોડ છેજી. રાજ રૂપાળા. ૫
 પ્રગટ સુરજ છે સંસારમાં દયા પ્રભુ,
 દેખેનાં ઓળખે તે ઘોડછેજી. રાજ રૂપાળા. ૬

પદ રાગ ગરબી.

લટકાળા નંદજીના લાલ હો, કાના કામણુગારાહો,
 મોહન મોરલી વાળા હો, માવા બહું મરમાળા હો, ટેક
 ગોપી જનને ઘેતી કરવા. વગાડો વિહલ વેણુ
 કામનીઓના કાળજ હરવા, કાના. એ તારાં કેહેણુ લટકાળાજી

(૨૭)

રાસ મંડળની રચના રમવા, વૃજ વનિતાની સાથ.

ખટ મહિનાની રજની કીધી, નક્કી તે નટવરનાથ. લટકાળા. ૨

બેલડીએ બાળા વળગાડી, નાચ્યા નંદના લાલ,

થન થન થેઘ થેઘકાર કરી બહુ વાહાલા તે જણુયો બહાલ. ૩

મોળ વરસની સુંદરીઓ સૌ, શોભે શશી સમાન,

એવા અનેક આ શશી સ્વરૂપમાં, ચળકી રહ્યા ભગવાન. ૪

અનેક વૃજ વનિતાએ થઇને, દરયો નંદકીશોર,

બેલડીએ બાંઝી સહુ બાળા, બોલે બોલ કઠોર. લટકાળા ૫

શાંત થઇ સુંદર વર સૌના, સુણુતા સ્નેહે વેણુ.

જયસંગના સ્વામીશુ તેથી, નારી સૌ નયવે નેણુ લટ. ૬

પદ રાગ ગરબી.

ચાલોને અલબેલી સખીઓ, કૃષ્ણ તણી પુઠે જઇએ,

વિઠ્ઠલવર વિણુનું વૃજ વરણ, વિઠ્ઠલવર સાથે વશીએ. ચાલો

છોગાળે છેતરી છેહ દીધી, અણુધાર્યો ઉડી ચાલ્યો,

નિશ્ચય નાથ નક્કર થઈ નાઠો, તે ક્યમ આવે ઝટ ઝાલ્યો. ચા. ૨

સ્નેહ લગાડી સામળીઓ શા માટે પરદેશ પરવરીયો,

પરવરીયો તો ભણે પરવંતીયો, પણ શા સાર ઠગ ઠરીયો. ચા ૩

બાળાપણુ મદ માનો ફરતો, માખણુ મહી ચોરી ખાતો,

પ્રીતમ એમ પૂજવતો સાને, તે કેમ આજ રીસાઇ જતો. ચા. ૪

ગોકુળની ગોવાલણી વિણુ એ, કાહો કાના ગોરસ ખાશે,

વાહાલા વિણુ વૃજવનિતા વચમાં, વાંસલડી કાહો કાણુ વાશે ચા ૫

સાચી પ્રીત અમારી સમજ સામળીઆ આ અરણુ દ્યો.

જયસંગના સ્વામી શરણાંગત દિન દાસીને દરશન દ્યો. ચા. ૬

પદ રાગ ગરબી.

દેખ અત્રી ઓ રાધે તારો, નટવરનાથ રીસાઈ ચાલ્યો,

કેહે કડવાં શાં કેહેણુ તે કીધાં, કે આ ઝગડો ધર ધાલ્યો. દે. ૧

ભાવતું બોજન નવ કીધું? કે નવ કીધું કાંઈ કહ્યું ?
 શી રસીયાને રાંટ પડી તે, રંગ મહી આ ભંગ થયું. દેખ. ૨
 પ્રેમ કરી તે પાન પટીશુ, પાતળીઆને કર ન ધરી;
 કેતેકારણુ સામળીએ આ વહાલ તજી વિપરીત કરી દેખ અ. ૩
 રંગ રાગ રંગરસીયા સાથે, રંગ ભેર રાધે ન રમી શકી;
 જયસંગનો સ્વામી સામળીએ, તેથી વ્રજ વર્જ્યાજ નકી. દે. ૪

પદ રાગ ગરબી

ના ના સખી નકી મે નટવર નાથને નવ કેહેણુ કહ્યું;
 કાળ તણા કમથી નિશ્ચય આ, થવા કાળ તે સેહેજ થયું. ૧
 સ્નેહ કરી સામળીએ મારી, સાથે વાદવિવાદ કરી;
 સયન કરી સચાપર પોઠી પાછલી રાત્રે કુચ કરી ૨
 રમતાં જમતાં રંગરસિયો નિત્ય, દ્વારામતીને યાદ કરી;
 નિસાસો નાંખીને રડતો નિશ્ચય નેનમાં નીર ભરી ૩
 કોઇ ગોપીએ કાંઈ કહ્યું નથી. કેહેતો સખી સોગન ખાઉ;
 જયસંગના સ્વામી વિણ હું અહી, અવનીમાં બહું અકળાઉ. ૪

પદ રાગ ગરબી

વ્રજ વનિતા આતું ન વદશેરે, વાંકુ અમારું ॥ ટેક ॥
 વ્રજ વનિતા આતું ન વદશે, ફેકટ પુલ્યાં નવ ફરશે,
 શાણા સધળે નવ ઠરશેરે, વાંકું અમારું. વ્રજ વનિતા. ૧
 કાહો કાળંદરિને કાંઠે, ગોપીએ કોઇને ગાંઠે;
 એક અંકુશ હું તમ માથે રે. વાંકુ અમારું. વ્રજ વનિતા. ૨
 ભારેખમ થઇ કેમ ભુલ્યા, ચીર કાહાડી જળમાં ઝુલ્યા;
 એમ કેમ ડાહાપણમાં પુલ્યાં રે વાંકુ અમારું. વ્રજ વનિતા. ૩
 મુકી માનવ મરજાદા, સૌ દેવ ગાંધરવ દાદા,
 ગણીયા નવ કોઇ એકાદા રે, વાંકુ અમારું વ્રજ વનિતા. ૪

શુ શરદ રતુની રાતે, મેં તેડયાં હતાં મધ્યરાતે ?
 રહી રાત્રિ ગયાં પરભાતે, વાંકુ અમારું. વૃજ વનિતાં. ૫
 મુજને એકાલો ભાળી, સહ સખીઓ દેધને તાળી,
 ઘેરી હ્યો કુધટ વાળીરે, વાંકુ અમારું. વૃજ વનિતા ૬
 જળ જમનાંથી જળ લાવી, મુજને હેતે ખેલાવી,
 બેહેડુલાં હ્યો ઉતરાવીરે. વાંકુ અમારું. વૃજ વનિતા, ૭
 મને તેડી માખણુ ખાંતે, સહ સખીઓ છાંતે માંતે,
 વીતડો તેં કાણુ જાણે રે, વાંકુ અમારું. વૃજ વનિતા. ૮
 માંટે મરજદે રહેશો, જયસંગ કાઢને નવ કહેશો.
 સમજીને સધળુ સેહેશોરે, વાંકુ અમારું. વૃજ વનિતા. ૯

૫૬ રાગ ગરબી.

આધા રોહાને અલબેલડા,
 અહીંયાંથી તમે આધા રોને અલબેલડા. ટેક.
 સેલો વાળીને ગાય દોવા હું બેઠી,
 હાંરે અવગાની પશુ હેઠ પેઠી. અહીંયાંથી. ૧
 શ્યામ શરીર તારું જોઈ નંદલાલા,
 હાંરે આતો ગાય બરે કાળા. અહીંયાંથી. ૨
 મોર મુગટ તારો શીર પેચ દેખી,
 હાંરે ગાય ખીએ વગડાનુ પશુ પેખી અહીંયાંથી. ૩
 જુઓ જુઓ કાનજી ગાય આ નાઠી,
 હાંરે આવી શી નટવર લાઠી. અહીંયાંથી. ૪
 ધરનો પતિ મારો ઘેર નથી તેથી,
 હાંરે વડુ છુ આંટલુ મરજદથી. અહીંયાંથી. ૫
 પાડોશણુ મારી પુરી વેરણુ છે,
 હાંરે જાણશે તો અતિ આવરણુ છે. અહીંયાંથી. ૬

જયસગનો સ્વામી સુણી આ તુઠીયો
હાંરે હશી તાગી દધ હઠીયો,

અહીંયાંથી૦ ૭

પદ રાગ ગરબી.

મોર મુગટ ધારી, બેહેની પેલો મોર મુગટ ધારી,
વાહલો મને લાગે એ મોરારી, બેહેની પેલો મોર મુગટ ધારી. ટેક.
વૃંદાવનમાં વાંસળી વાયે, હૈકુ હારો જાએ. બેની પેલો૦ ૧
ખાવું પીવું મને ગમે નહી કાંઈ. ગમે નહી ધર માંહી. બેની૦ ૨
મહી વેચવા મથુરાં જતી જાણી ઘાટ રોકે દાણી. બેની પેલો૦ ૩
નંદ કીશોરને નજરે હું નીરખી, હૈયામાં જાઉ હરખી. બેની૦ ૪
નંદ કીશોરને ઉભા રાખી અહી, જાવું ગમે મને નહી બેની૦ ૫
માથેથી મટુકી મહીડાંની ઉતારી, આરોગાવું ગીરધારી. બેની૦ ૬
મહીડાં આરોગીને મોહન મારી, મુખકુ ધુંએ ભરો જારી. બેની. ૭
પ્રીતમની પ્રિતમાં હું પછી લપટાવું મહી વેચવા ભુલી જાઉં. બે. ૮
સાંજ પડે રવી આથમે જ્યારે, ઘેર આવું હું ત્યારે બેની ૯
જયસગનો સ્વામી રંગ રશીયો, પુદ છોડી નવ ખશીયો. બે. ૧૦

પદ રાગ ગરબી.

પ્યારા મુજ ઘેર આવોરે, પ્યારી પર પ્રીત કરી,
પનઘટ પર આ બેદુ રે કિતાવળી આવું ભરી, ૧
ખાધુ નહી ફરાયેરે, અહીઆંથી આજ હવે,
સરખી સઉ સાહેલીરે, બાળે મને મેણાં દવે. ૨
માટે જઈ ઉભા રોહોનેરે, આંગણલામાં આજ તમે,
મુજ પાડોસી કેરાંરે છોકરડાં તો ત્યાંજ રમે. ૩
તમે તેને હુલાવીરે, પુઝાવી ત્યાં ફરતા ફરો,
કાંઈ પુછે તો કહેજોરે રખે કાંઈ રાશ ધરો. ૪
હું તો આહી આવ્યો છુ રે, રોતાં સુણી બાજ બહુ. .

છાનાં છપનાં મેં રાખ્યાંરે, ઝાઝું શુંજ કહું ૫
 એટલામાં હું આવીશરે દોડી દોડી દાર બણી.
 ચિત ચિંતા ન કરશો રે, મોડું થાય તેહ તણી. ૬
 લોહચુંબક ખેંચેરે, લોહાને પ્રીત કરી,
 તેમ મનડું આ મારે ખેંચાય છે મોહ ધરી ૭
 માટે કાહો કેમ ભુલું રે, વેળાની વાતલડી.
 નવ દેખુંતો તમનેરે, છાનીં બળે છતડણી. ૮
 પ્યારા પૃથ્વીમાં બહુ છે રે, પ્રેમી પુરખોજ વળી,
 પણ તમ સાથે મારીરે મેળાપની ગાંઠ, વળી. ૯
 વળી તે વળી જણોરે, છોડતાં તો છુટે નહીં
 બેઠી સજ્જડ સારીરે કહું કહું શું હુજ કથી. કહી ૧૦
 નાંખે નીરનું જો નાનુંરે, માછલડું કાઢ પયની મહી.
 તો તે કદીએ ન જીવેરે, એવી ગતી મારી અહીં. ૧૧
 દેખું દુનિયામા હાહાડીરે, મરદ સહું મેરી રૂપે,
 એક મરદમાં મારીરે, નજર તમમાંહી ખુપે. ૧૨
 બાકી સહુ વેશધારીરે, મારે મન દીસે ખસ,
 માટે જયસંગ સઉનેરે, દ્રષ્ટિથી મેં કીધા પર. ૧૩

પ્રથમ દર્શન ગરબી

મોહન તારી મોરલીને તું વાર રે, મોહન તારી મોરલીને તું વાર.
 નહીતો વિપરીત વાત થનારે, મોહન તારી મોરલીને તું વાર.ટેક.
 એરે મોરલીએ મારાં મન હરી લીધાં રે,
 ઝાપીને ઘેલાં કીધાં રે; મોહન તારી મોરલીને તું વાર. ૧
 મોરલીનો સાદ સુણી મળવાને માટે રે,
 બેઠાં મુકીને આવી ધાટરે; મોહન તારી મોરલીને તું વાર. ૨
 સાસુરે સસરા મારાં જોઈ જોઈણીરે,
 વાત આતો સરવં જણીરે, મોહન તારી મોરલીને તું વાર. ૩

કવિ

જેશંગના સ્વામી તમે સમજાવો શાંને રે.

તોપણ મનકું નદ માનેરે મોહન તારી મોરલીને તું વાર. ૪

પદ

શંકર સ્તુતિ

કગનવા મોરા કરસે સરક ગયો રે. એ—રાગ
સજન બહુ શેવો, શિવ ભોજા નાથરે; પાતીક દુર જાવે. સંપત
સુખ થાવે ॥ સજન. ॥ ૧ ॥ કૈલાસનીવાસીરે, ભક્તિ
તોરી ખાસીરે; કરે જે નર નાર પામે તે ભવ પાર, ખરો
તું તારનાર, નમુ જોડી હાથરે ॥ સજન. ॥ ૨ ॥ જય ત્રિપુરા-
રી રે, જગત આધારી રે. લીલા છે પ્રભુ તારી, મંદ મતિ
છે મારી, કહું છુ વારી વારી, કરો માફ પાપ રે ॥ સજન ॥ ૩ ॥
મહાદેવ મહિમારે, વરણુવ કરતારે; પાર ન પામે કોઈ,
વીચાર કરી જોઈ પૂરણ કીધો અલ્પ સ્વલ્પ ખરે ખાતરે ।
સજન ॥ ૪ ॥ જય જગતારણુ રે, અધમ ઉધારણુ રે;
જન્મ મરણુ જય, અવિચલ પદ થાય, જેને તું સહાય થા
ગાય ગોકળદાસ રે ॥ સજન ॥ ૫ ॥

પદ

સંગત સંતનકી કરલે, જનમકા સારથક કહ્યુ કર લે—ટેક
ઉત્તમ દેહી નર પાયા પ્રાણી—ધસકા હીન કહ્યુ કર લે,
સદગુણ શરણુ જાકે બાબા જનમ મરણુ દુર કર લે—સંગત. ૧
કહાંસે આવે કહાંકુ જાવે—એ કહ્યુ માણુમ કર લે,
દો દીનકી જીંદગાની ચારો—હુશીયાર હોકર ચલ લે—સંગત ૨
કોન કીસીકે જોર લડકે—કોન કીસીકે સાલે,
જદલગ પલોમે પદસા બાધ—તદલગ મીઠા બોલે—સંગત ૩

કહેત કખીરા સુન બાધ સાધુ-બાર બાર નહી આના;
અપના હીત કહુ કર લે બધયા-આખર એકલા જના-સં. ૪

પદ

સંગત મત કરના ખોટી, દુનીઆ ઉલટી હમ્મે જુઠી-ટૂક.
સગા બાધ સો ખુરા ખોલે-સાલેકું સનમાના,
માઈ બાપતો બીખ માગે-સસરેકું જમખાના-સંગત. ૧।
જીસકા લેવે ઉસ ધમકાવે-ખાત ખોલે તીનિ;
સાધુ સંતકું કહુ ન માને-રખે કાનપર પધરી-સંગત ૨।
કઉરી કઉરી માયા જોરી-લાખ કરોરા મોટા;
ચીઠી આધ જોદ રામજીકી-ખોલ ગયા લંગોટા-સંગત. ૩।
કહેત કખીરા સુન બાધ સાધુ દુનીઆં બધ દીવાની;
મહાદેવકું છોડી દીયા ઓર પુજવા જાય બવાની-સંગત. ૪।

પદ

ખેલ સખ પેસેકા, સખ કુછ ખાતાં હે પેસા-ટૂક.
પેસા જોર પેસા લરકા-પેસા બાળ્યા બહેનાં;
પેસા હાતી ઘોડે પલાના-પેસા લગે નીશાનાં-ખેલ. ૧।
પેસા દેવ, પેસા ધરમ-પેસા સખ કુછ બાઈ;
પેસા રાજ રાજ કરાવે-પેસા કરે લદાઈ-ખેલ. ૨।
પેસા હાતીપે અખુજ ચડાવે-પેસા ઘોડે ઉરાવે;
એક દીન પેસા બદલ ગયા તો-પાઉમેં લગર પરાવે-ખેલ ૩
પેસા ગુર પેસા ચેલા-પેસા બકતી કરાવે;
કહેત કખીરા સુન બાધ સાધુ-પેસા જીવ છોરાવે. ખેલ ૪।

પદ

સખ પસેકા બાધ, દીલકા સાથી નહી કોઈ-ટૂક
ખાને પીનેકું પેસા હોય તો-જોર બંદગી કરે;
એક દીન ખાના નહી મીલે તો-પીરકે જવાબ કરે. સખ ૧।
જાજાગ અપને પડોમે પધસા-તખ લોક સલામ કરે;

અપના પઈસા નીકલ ગયા તો—કોઈ નહીં મીઠા બોલે—સખ ર ,
બાઈ બંધ ઓર બહેન સાથે—સખ પેસેઝ બાઈ;
દોલકા સાથી કોઈ નહીં રે—કહેત કબીર સુનાઈ—સખ. ૩

૫૬

ક્યાં ગયોરે પેલો મોરલીવાલો, અમારાં ધુધટ ખોલીરે.
ક્યાં ગયોરે પેલો વાંસળીવાળો, અમને રંગમાં રોળી.રે ટેક.
હમણાં વેણો ગુથી હતી પેરી કસુંબલ ચોળીરે,
માત જશોદા રાખ પુરે છે, કેસર છાટયાં ગોળીરે. ક્યાં ગયોરે
જળ જમુનાં બરવા ગયાં તાં, જેડુ નાખ્યુ દોળીરે,
પાતળિયો પરપંચે બરીયો, અમે તે અખળા ભોળીરે ૨
પ્રેમતણી પ્રેમદાને અંતર, ગેળનિ મારી ગોળીરે,
મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, ચરણ કમલ ચિત ચોળીરે ૩

૫૬.

હારે કોઈ માધવ હ્યો માધવ હ્યો, વેચતી વૃજ નારીરે હારે,
માધવને મટુકીમાં ધાલી, ગોપી લટકે લટકે ચાલીરે. હારે.
હારે ગોપિ ઘેલી શું બોલતી જાય, કાન મટુકીમાં ન સમાયરે,
નવ માનો તો જીવે ઉતારી, માંહી જીવે તો કુંજબિહારી, હારે.
વૃંદાવનમાં જનતા ધારી, વાલો ગો ચારે છે મિરધારીરે, હારે
ગોપ ચાલી વૃંદાવન વાટે, સૌ વૃજની ગોપિયો હાથેરે. હારે
મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધર નામર, જેનાં ચરણ કમળ સુખ સાગ
રરે. હારે

૫૬

ચીત લાગ્યું મહાવિર તોરે ચરણનસે એ—રાગ
ધ્યાન લાગ્યું મહાદેવ તોરે ચરણનસે; ચરણનસે હર ચરણનસે ।।
ધ્યાન ૧૫ સોમવારકુ સેવક આવી સેવા કરત પ્રભુ તનમનસે

ધ્યાન ૨॥ મનમોહન તોરે દરશન કરનસે પાપ છુટત સખ તન મ
નસે ધ્યાન ॥૩॥ એક ઘડી પ્રભુ તોએ જપેતો; ડરે કયું શીર જમ
કોંકરસે ॥ ધ્યાન ॥ ૪ ॥ શુક સનકાદિક જપત અહોનિશ;
હૃદ્ધા કરંત ભવ તરનનસે ॥ ધ્યાન ॥ ૫ ॥ ગોકુલદાસ ઉર
આસ તુમારી; રાખે પ્રભુ મોહે ચરણનસે ॥ ધ્યાન ॥ ૬ ॥

પદ

ભવ ભજન ગુન ગાઉંગી, રમતે રામકું રીઝાઉંગી—ભવ
ભજન ॥ ટેક ॥ બન બન જાઉં પતર નહીં તોરું—ના મેં
ડાલ સતાઉંગી ડાલ ડાલ ખીચ સહીજ—ચુરી
ચુરી સીસ નમાઉંગી—રમતે. ૧॥

જડી ન રાખું ખુરી ન રાખું—નામેં બર્ષદ કહાઉંગી,
સદગુર બર્ષદ મીઠે અવીનાસી—ઉનસે હાત ફેખાઉંગી—૨॥
કરશન કટારા કરશન કે—ખાંધુ નેનકે બાન ચલાઉંગી.
પાંચ મોહોર પચીસ બસકર—મુજસે મુજરે આગિગી—રમ ૦ ૩
પાંચ મુખી ગંગા જલ લેકર—માન ગુમાન બાહુંગી,
સખ સાધનકે રતન મીલા કે—માયે સાથ ચલાઉંગી રમ, ૪
તીરથ જાઉં મેં જલમે નાહું—ના મેં જીવ સતાઉંગી,
કહે કખીર સુન બાઇ સાધુ—મનહી તીલક લગાઉંગી— ૫

—*—

પદ-રાગ-સામઘી

લોચન મનનોરે ઝગડો લોચન મનનો,
ગસિયા તે જનનોરે. કે ઝગડો લોચન મનનો. ટેક.
પ્રીત પ્રથમ કોણે કરી નંદ કુવરની સાથ,
મન કહે લોચન તેં કરી, લોચન કહે તારે હાથ. ઝગડો ૧
નટવર નિરખ્યા નેન તેં, સુખ આવ્યું તુંજ ભાગ;

પઠિ બાંધાવ્યું મુજને લગત લગાડી આગ. ઝગડો લેયમ ૨
 સુણ ચક્ષુ હું પાંગુણું, તું માહરં વાહન;
 નિગમ અગમ કહિ સાંભળ્યું દીક્ષવના ગયું મન. ઝગડો ૩
 બધું કરાવ્યું મેં તને સુદર વર સંજોગ,
 મને તજી તુ નીત મળે, હું રહું દુઃખ વિયોગ ઝગડો ૪
 લનમાં વહાલાજીકને, હું વસુ છું નેણ;
 પણ તુંને નવ મેળવે, હું નવ ભોગવું ચેન. ઝગડો ૫
 ઘટેન નથી મન કથમ તને ભેટે શ્યામ શરીર;
 દુઃખ માહારે જાણે જગત, રાત્ર દિવસ વહે નીર ઝગડો ૬
 મન કહે ધીક-હઠે, ધુમ્ર પ્રજટ વ્યાં હોય,
 તે તુજને લાગેરે નેન. નેહ થકી તું રોય. ઝગડો ૭
 એ બેહુ આબ્યાં પુલિ કને, તેણે સુકાવ્યો ન્યાય,
 મન લોચનનો પ્રાણ તું, લોચન, તું મન કાય ઝગડો ૮
 સુખથી સુખ દુઃખ દુઃખથી, મન લોચન એ રીત,
 દયા પ્રીતમ શ્રી કૃષ્ણ શુ. બેહુ વડેથી પ્રીત. ઝગડો ૯

રાગ (મુજે છોડ ચલા બનજરા)

જય જય જય જગદાધારા; શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય. ॥ ૧ ॥
 મુજ ચરણે નમાવું શીશ, જય જય ગીરજપતી ઈશ જી;
 ધર ધ્યાન તમાઈ વહાલા શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય. ॥ ૨ ॥
 બમ બમ બમ બમ બમ ભોળા, ધરો હાથ ભસ્મના ગોળાજી;
 ભક્તોનાં દુઃખ હરનારા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય. ॥ ૩ ॥
 શોભે ગલે રૂઢની માત્રા, શિરે વહે ગંગાની ધારા જી;
 બાબુલનાથ ટેકરીવાલા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય ॥ ૪ ॥
 સ્વામી શભો સુખ સુખ કારી, ચીત ધરો વિનતી મારીજી;
 ભક્તોને સહાય કરનારા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા જય. ॥ ૫ ॥
 અરપુ ભાંગ ધતુરો ભાવે, જન્મ મરણથી મુકાવે જી,

થઈ દાસ પુજું ચરણ તાહરા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય. ૬૧
અદ્ભુત લીલા પ્રભુ તારી. ભુત પ્રેતની ટોળી ભારી જી;
હર હર દુઃખ હરનારા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય, જી
ખોપરીમે ભોજન કરતાં, નીશદીન લહેરમાં ફરતાં જી;
ત્રીસુળસે ત્રીપુરકુ મારા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય ॥ ૮ ॥
જય જય જય શિવ ઓંકારા મન વાંછીત ફળ દેનારા જી,
ગાવેં ગોકુળદાસ ગુણ તારા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય હા

હોરી

કેસી હોરી દિખાડિં આજ કહું મોહન પાડિં । ટેક । હાર ગઘ
તુમ સખ વૃજખાલા મેં નંદલાલ હરાડિં । દેખા રી મેરો ખેલ
ખિલાડન કેસી ખેલ ખિલાડિં । ખિલાડન નામ ધરાડિ ॥ આ.
છીન લેડિ વાકી બાંકી મુરલિયા બાંકો મુકટ દરાડિ । બાં-
કે કી સુધ કે નાકે મેં કાઢું તો બાંકી કહાડિ । બાંકે ખિલારી
બનાડિ ॥ આ૦ ॥ ખંજન સે દ્રગ અજન આંજનિ રજન
નામ મિટાડિં । નાક બીચ નકમેસર દે કે નાક ચને બિનવાડિં ।
હોરી કો સ્વાદ ચખાડિં ॥ આ૦ ॥ લાલ ગુલાલ બાદલ
છાડિં રંગ કો મેહ બરસાડિં । બીર અબીર કા બજુલી ઝ-
મ ઝમ ચમચમ ચમ ચમકાડિં । ધમાર મલાર સી ગાડિં ॥
આ૦ ॥ કેસર કીચ કપોલ લગાડિ તન મન હાર પટાડિં ॥
નાગર અંગ અનંગ લગ્નડિ ચરન પંસિ બલિ જાડિ । ક્ષમા
અપરાધ કરાડિં ॥ આજ કહું મોહન પાડિં, કેસી હોરી દિ-
ખાડિં ॥ ૧ ॥

હોરી

બ્રજ મેં ફિર બીન બજી હે । ટેક । રહિલે બીન સુનીને
રાધે આધી મુઘ આવે જી હે । અબ જન બીન સુની ધં સ્યા-
મા મેરે જન ન જી હે । આગે સ્ત્રી મરજી તે ધે

રસ રંગ ઘુડ રહી હે લલિતા લાજ તજે હે । તનક બનક સુન
 બીન પ્રબીના બનકો જાત બજ હે । નેક દિયરે ન લજહે
 ॥અં ॥ યા બીને વંજબનિતન પર મેનકી સેન સજ હે ।
 ભારત તાન બાન સમ કસ કસ લેત સરાશર જહે । બુધિ
 કેસી ઉપજ હે, અં ॥ બરજોગી બરજો નન્દનંદનકો વાતે
 કહા ગરજ હે । ચોર જીવ નિરજીવ જમત જડ સરજીવન
 હરજ હે । વાહો તે કર અરજ હે, અં ॥ જો હોગી સો હોય
 રહેગી જોહિ બિધિ બિધિ સરજ હે । તુ નાગર નાગર પ્રજુ
 ધગપર પરત સદા ચિરંજ હે । યહો દીનો બરજ હે । વજ
 મે ફિર બીન બજ હે ॥ ૨ ॥

હોરી

સાંવરે તોસો અરજ હમારી । ટેક । ભસ્માસુર વરદાન પાય
 કે મનમેં કપટ બિયારી । ભસ્માસુર કો ભસ્મ કિયો તુમ
 પલ મેં આય મુરારી । બિયા શિવ જી કી ટારી । (સાં)
 જનકનન્દની હરિ લંકાપતિ માન કિયો અતિ ભારી,
 રાવન મારિ ગરદ કરિ ડારયો સુવરણ લકા જારી । ભધ
 તીલું પુર ઉજિયારી (સાં) દુટ દુસાસન ચીર ઘસીટત
 કૃષ્ણ બેગ પુકારી । નગન દુષદિ કાહુ ન દેખી અમ્બર
 દયો હે બીહારી દષ્ટિ કરના સો નિહારી (સાં) કેસી
 મારચો કંસ પછારચો પટક પુતના ડારી । જન હરચરન
 ચરન બલિહારી ટરિહે બિપતિ હમારી । પડો જી મેં શરન
 તિહારી । સાંવરે તોસે અરજ હમારી ॥ ૩ ॥

હોરી

અવધપુર ધુમમચી હોરી ખેલત રાજકુમાર ॥ ટેક ॥ રામ
 લચ્છમન ભરત શત્રુહન કરિ રહે અજબ બહાર । ઇત તે
 ભાઈ જનકનન્દની કર પિયુકારિ સંભાર (અવધ) રઘુપતિ
 હરખિ નિરખિ સિય મુખ કો દિયો ગુલાલ અપ ઠાર

સાજ ભરી ત્રીભોવન મહારાની કરત રંગકી માર (અવધ)
રતિ રહમા ખડિ કરત અચમ્પા મદન ગયો મન હારા
કહે હરચરન દોહન કી છબિ લખિ મગન સખે નરનાર
અવધપૂર ધુમમચી હોરી ખેલત રાજકુમાર ॥ ૪ ॥

હોરી

હોરી કુંજન આંખુ ભધ સ્યામ સ્યામમો ॥ ટેક ॥ બાલ
બાલ ગુથ સંગ મોહન લીન્હો કરિ કરિ સાજ નધ)
ગ્વાલિનિ જુથ સિંગાર સાજ કે રાધે સાથે લધ (સ્યામ
નાચત સ્યામ નચાવતિ રાધે હસિ હસિ તાલ દધ । વિશ્વ
રૂપ છબિ હેરત હરિ કે સખ સખિ સ્યામ ભઈ સ્યામા
સ્યામ સો હોરી કુંજન આંખુ ભધ ॥ ૫ ॥

હોરી

અજમેં જનિ આજું અસો રી ॥ ટેક ॥ ગ્વાલ સખા સખ
સંગ લિયો હે હુંઠત ફિરત સખ ખોરી । જોલિ પાવન તે
રિ રંગમે આરત બલિયાં પકર ઝકઝેરી । ખોલ દ્રગ ઉત
ચિત ભો રી (વ્રજ) ઘેર લિયો હરિ સખ સખિયન મિત્ર
રાધા મલત મુખરો રી । વિશ્વ રૂપ છબિ દેખિ સ્યામ કી
અતિ આનંદ બઢો રી । ભલો યહ ખેલ મચો રી । (વ્રજ) ૬

હોરી

છેત્રા કામોમે ખેલોંગી ફાગ । ટેક । તુંમ તો ચલે પર દેશ
પિયારે જગ કલક ગુન લાગ (છેત્રા) તુંમ જિન કો યહ મા
ચન હારી મેરી પ્રેમ કો બાગ । જગ યહ પેડ મધેન ભયે
રે નાથ સાજ તજિ ભાગ । છેત્રા કામોમે ખેલોંગી ફાગ ॥ ૭ ॥

હોરી

સાજ કી બલિયાં અખ ન સહુંગી । ટેક ॥ જો તુમ ખોટી
અરી હરી કહિહો એક કી લાખન મેહું કહુંગી (લાજ) જો
અંચત્રા તુંમ મેરી ગહોગે મેહું તેરો સિર પાગ ગહુંગી ।

ચોટી પકડ ચમોટી બનઇ હે, વાહી કરંગી મેં જો જી ચંહું
ગી (લાજ કી) જોં તુમ લોલ કપોલ પરસિહો તો ચુટકી
ભરી નાંક ધરંગી । જો અંગિયા પર હાથ ચલેહો હાથ છો
ડે બિન મેં ન રહુંગી (લાજકી) દુર સે ખાત કરો મન મો
હન સખ સુખ મેં યાહી મે લહુંગી । જો લખિ લેહૈ નાથ
આજ કહું તો જમુના ખીચ જાય બહુંગી (લાજ કી) ॥૮॥

સવૈયા

મો મનમેં નિહચે સજની યહ તાત હુંતે પ્રન મેરો મહા
હે । સુન્દર શ્યામ સુગ્ગન સિરોમનિ મો હિય મેં રમિ
રામ રહા હે ॥ રીત પતીષ્વત રાખિ ચુકી મુખ બાખ
ચુકી અપની દુલહા હે । ચાપ નિગોડો અઘૈ જરિ જાહ
ચઢો તો કહા ન ચઢો તો કહા હે ॥ ૧ ॥

સવૈયા

દુટતહી ધનુ કે મિલિ મંગલ ગાઇ ઉઠી સગરી પુર ખા
લા । લે ચલી સીતહિ રામ કે પાસ સઘૈ મિલિ મન્દમરાલ
કી ચાલા ॥ દેખત હી પિયકો હરિચન્દ મહા મુદ પુરિત
ગાત રસાલા પ્યારી ને આપુને પ્રેમ કે જાલ સી પ્યારે કે
કઠ દઈ જો માલા ॥ ૨ ॥

સવૈયા

એક હેં ગૌતમ નારી કે તારક કૌસિક કે મખ કે મખ
કે રખવારે । કહીસીલા નન્દન નેન આનંદન એઇ હે પ્રાન
જીડાવન હારે ॥ પ્રેમિન કે સુખ દેન મહા હરિચન્દ કે
પ્રાન હુ તે અતિ પ્યારે । રાજદુલારી સિયા જી કે દુલહ
એઇ હે રાધવ રાજદુલારે ॥ ૩ ॥

સવૈયા

ગાર લસે ઉત મોરી ઉતે ઉપમા ઇકલું નહી જાત લહી
હે । કેસરી બાગી બનો દોઉ કે ઇત ચન્દ્રિકા ચાર ઉતે કે
લહી હે ॥ મેંહેદી પાન મહાબરે સોં હરિચન્દ મહા સુ
ખમાં ઉલહી હે । લેહુ સબે દ્રગ કે ફલ દેખહુ દુલહ
રામ સિયા દુલહી હે ॥ ૪ ॥

સવૈયા

દુલહ ત્રોં દુલહી કે જુવાં સખિયાન લઈ સિવિ ખેલાવન
લાગી । લખ મુક્તા મનિમાનિક હીરન પાનિ ઉછાવન
લાગી સોહાગી ॥ શ્રી રધુરાજ ખિદેહ લલી તહં દોહુન કા
દુગુની દુતિ જાગી । માનો હજારન તારન કે રખિચંદ
ધારન લાગે સુરાગી ॥ ૫ ॥

સવૈયા

ગાવતી ગર્મ ગહે ગુન કે મૃદ ગીતન ગોરી સુદર્શવ હું
ગારિન હારે લલા અબ હારે લલા અસ બાખતી દેતી
તિયાં બહું તારિન જીતી હમારી લલી રધુરાજ મગાઓ
દ્રતધ અનુંજ મુનિ ખ્યારિન । નાતો ખિચાર કે ખાત
ખિદેહ બોલાઈ હે રાવરેકો મહત્તારિન ॥ ૬ ॥

સવૈયા

આતુરો આતુરી ભુલિ ગધ સખ મોહની રૂપ કીરીત પરાની ।
રાવરે કે ઠગિવો રહેા આવત બાપુરે બાબરે કે પહિચાની
જનકી જની હતી ન સુજાન લગે જુવા ખેલન જીતહી
જની ચંચલતા ન ચલી રધુરાજ કરી બલી સો જોંછટી
છલ છાની ॥ ૭ ॥

(૪૨)

સવૈયા

કુટે કસે કટિ મેં ચટકીને મજાને મહીષ લલા હે અનોખે
ચોલડે ત્યોં મુકતાફત માલ સુતારાવલી છનિ છીને અદોખે
ખેલન કાગ સજે રધુરાજ સુરાજ કુમાર મહા ચિતચોખે
અંગતી અંગ ઉમંગ ભયે જિન જોહત હોત અનંગ કે
ધોખે ॥ ૮ ॥

સવૈયા

દેખિ સખી સખ રાજકોસારન ચિતકે ચોરન સો અનુરાગી
બાજે બજવન લાગી અનેકન ગાવન લાગી ધમારિ સુરાગી ॥
આયે ત્રણા અખ આયે લણા અખ જાન ન પાવેં સખાન
લઈ ભાગી ॥ શ્રીરધુરાજ કો ધાય ધરો જુકિ ઝારિ કે ઝોરીન
સંગહિ લાગી ॥ ૯ ॥

સવૈયા

કોઈ જોરી કાદી કાઢિ કે ન રકોંગી જાગે લગિ આપ કે
પાંછહોંના ॥ મોહિ આનિ કોસોરી કી કે બરજોરી બન
છહોં છોરી અચાઈ હોના ॥ તુમ ચોરી કરી ચીતકી રધુરાજ
લણા જો કહુ ભગી જાછહો ના ॥ ઝિજા ઝિઝારી કે ઝોરી
જુ મોરોં મુખ નો સિયા સખી ફેરી કહાઈહોં ના ॥ ૧૦ ॥

સવૈયા

સો સખિ નાગરિકી સુન બાત દિયો હરિ હરિ હરે મુસ
કાષ ॥ કોઈ સુખન સખા કલો નર્મ કહું રધુખસિન હાર
ન પાઈ ॥ તું કહો કેસે વૃથા અરી બૈન ધતે પિયકારિન
કી ઝરિ લાઈ ॥ હે રધુરાજ સખા બિજઈ બિજો પામ કે જે
નિસાન બખઈ ॥ ૧૧ ॥

સવૈયા

કાગળ તો ના ઉઠે કર તે લિખની કર કંપિત કોન ઉઠાવે
લાલન દ્રષ્ટિ પડે જળ તે વહ નાંમ સુને અંસુવા ઝર લા
વે ॥ પ્રેમ સખી મધુકી મખિયા મન જાય ફર્યો દિરુ
હાથ ન આવે । મુરતિ શ્રી રધુનાંદન કી લિખતે ના બને
લખતે બનિ આવે ॥ ૧૨ ॥

સવૈયા

સીતા કથા સુનિ કે દસકન્દર ભેજ્યો મરીચી કુરંગ બનાધ
જનકી કી રૂપ રાખન કે હિત લઈ ધનુંબાન ગયે પ્રભુ
ધાઈ ॥ દોરત દુર દુરાત દેખાત લેવાઈ ગયો રધુનાથે લો
ભાધ । જનિ બલે તેહિ નાથ દહ્યો સર તે જિમિ દક્ષ
કો અક્ષ રિસાઈ ॥ ૧૩ ॥

સવૈયા

આપને હાથસોં દાહ ક્રિયોં જો ગયો મરી જનકી હેત
જટાઈ । ત્યોંહી કબન્ધકી સાપ છોડાઈ સરોવર મેં સ
વરી ફલ ખાધ ॥ મિત્ર બનાધ સુકંઠ કપીસ કે તાલહિ
બેઘ્યો સુ બાન ચલાધ । બાલિ કો મારિ કે બાલિ કે બાં
ધુના બાલિ કો રાજ દિયો રધુરાધ ॥ ૧૪ ॥

સવૈયા

દીપક જરી ધર્યો મકે ભીતર સુન્દર શ્યામ સખાઉ જિયારી
ચાર ચકોર ચહુંદિસિ બોલત નાગ પચાસ ગરે મુખ બ
રી ॥ બેલ ચડે ડમરૂં કર સોહંત ગંગ તરંગ જટા સિર
ધારી । તો સદા શિવ ધ્યાવત હોં કૈલાશપતી પતિ રાખુ
ગારી ॥ ૧૫ ॥

(૪૪)

સવૈયા

ગંગ કહે મેં રૂદ્ર કરોં ગજ ચર્મ કે ખાલ . અરૂ ખ્યાલ ગ
મેં । કાલિન્દિ બાળત કાન્હ કરોં બ્રજમંડલ કે સિર
છત્ર ધરે મેં ॥ સારદહુ કહે બ્રહ્મ કરોં ધનશ્યામ ચતુર
મુખ બેદ બરે મેં । પાપી મરયો એક બેની મેં આય કે
ફેર પરયો ઉનકે જગમેં ॥ ૧૬ ॥

સવૈયા.

જન જન એક સુ કોસ કે બીચ મેં થાવર જંગમ જે બ
પુ ડારે । ત્યોં ત્યોં લહે નિરખન તતક્ષન અક્ષન તે દિજ
રામ નિહારે ॥ ગૌરિ કે ઇશ કૃપા કરિ કે તહાં તાડક મન્ત
સુનાય કે તારે । પ્રમી પુરી સી ન એર પુરી તિહું લોક
મેં કીરતિ બેદ પુકારે ॥ ૧૭ ॥

સવૈયા

હેમ પતાકે રથે ફરે ત્યોં હજારન મત મતંગ તુરંગા ॥
ત્યોં કનકે કવચે પહિરે ભટ રામ કે દેખન છાયે ઉમંગા ॥
બાર વધુ કરે મંગલ ગાન લિયે ઘટ મંગલ સાજ કે
સંગા । બારહી બાર બિલોં કે બિમાન બયો તિનકો છન કલ્પ
અભંગા ॥ ૧૮ ॥

સવૈયા

સુભ જોગ મહુરત સાધિ ઘડી કમિ કાવ્ય કરે પઠિ અસ્તુતિ
તે ૧ । કામના પુરણું તું કર દેત જહાં લગિ હેં જગ
મેં સખ થેરી ॥ આન કે દાંવ હમારો લગ્યો ભવ સાગર
પાર કરો એહિ બેરી । મેઢ પૂકારત આરત હે જગદમ્ય
દય કરિ લે સુધિ મેરી ॥ ૧૯ ॥

(૪૫)

સવૈયા

એસો પરયોજગ કે પરપંચ મેં પુજા કરી નહિં રંચક
તેરી । તો કૃપયા કરિ પાયો અરામ સો નામના તેરો લિ
યો એક બેસી ॥ કામ મેં ક્રોધ મેં લોભ મેં મોહ મેં ગાન
હુંને મદને મત ઘેરી યા કલિકાલ કે આપત મેં પત રા
ખિયો પારવતીપતિ મેરી ॥ ૧૯ ॥

કવિત

સેવકન મંડે દુખ દારિદ્ર જિહંડે જરદાચક અખંડે ખંડક
દુરજન કહા કહે । રાજે સિર ચન્દે મધવાદિ સુર બન્દે છાં
ડિ છાંડિ છલ છન્દે પદ પંકજ સદા ગહે ॥ એહી કવિ લા
લ એસે સમજકે સુતા કે સુત મેરે દુખ બાજે નહીં અવગુન
કહા ગહે । લીને ધનું સાયક અસુરરિ કુલ ધાયક સો એસે
ગનનાયક સહાયક સદા રહે ॥ ૧ ॥

કવિત

મોહન મન મૂસ પર મોહિત ગણેશ વેશ ગિરા હંસ ઉપર
સરસ સુખમાસની । પ્રેમ ભરે આછે હર કુટ કૈલાશ પ
ર સિંહ પર બિમલ ભવાની દુખનાસની ॥ બિધિ બૈઠિ
રચત નરાયણ કમલ પર ભારી વૈકુંઠ પર રમા સુખરાસની ।
ગુઠ ગુણ સહિત ગોવિન્દ હે કૃનિન્દ પૈ બિન્દ પૈ બિસદ બિ
રાજે બિન્દ બાસની ॥ ૨ ॥

કવિત

સરન ગયે સદા ગોપ કે સમાન કરત જોત જગે જાકી રચ
ના ન નેક ન્યારી હે । ક્રોધ હો ક્રો કંસ કે બંસ ક્રો બિરાં
સ કીની થાપ કરિ દીન્યો હે બિભીશન રાજ ભારી હે ।

નાથ કૃષ્ણ કહત જાકી કલાકો ન કારાપાર જગમે અપાર હું
તિ જાગે ઉજારી હે । યસુદા દુલારી સો તો હિયે તે ન
હોત ન્યારી અષ્ટ ભુજ ધારી સો હમારી રખવારી હે ॥૩॥

કવિત

સો મુખી સહસ્ર મુખી લક્ષ મુખી ડોઝી મુખી અર્ધ અર્ધ
મુખી સદા ગાજતે રહત હે । બનત કમ્પન્દ ભુજ ભારે
અસ્ત્રધારે દત્ત દૈતન દલન કો તરાજતે રહત હે ॥ ત્રીન લો
ક ઉદર મેં રાખિ કે ગુદર કરે કુદરત કૌતુકી કલા કાજતે
રહત હે । રાજતે રહત શોભા સાજવે રહત જન આપતે
કો અભિજ્ઞા નેવાજતે રહત હે ॥ ૪ ॥

કવિત

એક ઓર માંગ મુક્તાન કી સંવારી બેની એક ઓર સેન
સેત સુરસરી ધાર હે । એક દગ અંગન અનલ દગ દુસ
રેને એક કાન હાર એક કુંડલ સુહાર હે ॥ એક કતિ અસ
ન કરિ કીકત એક ઓર આધે મુંડમાત્ર આધે હીરન કે
હાર હે । આગિલે ચરણ મેં મધુર ધુનિ તુપુર કી પાછિલે
ચરન મેં ફની કી ઝુંકાર હે ॥ ૭ ॥

કવિત

સોહત અનુપ ભાલ બાલચન્દ દુદાજ કે હરિપદ જયમાન
ગંગ સિર ધારે હે । કર મોં કરાલ શુભ લીન્હે સુલ નાસ
ન કો ડમર બખતે મુખ સિંગી ધુધુકાર હે ॥ કહત કેદા
ર નીલકંઠ ગર મુંડમાત્ર લોચન ગિશાલ લાલ કામદેવ જા
રે હે । દેવહિ ઉમારે ગિશ જરત નિહારે ભારે કાશીપતિ
વારે સો હમારે રખવારે હે ॥ ૬ ॥

કવિત

અમલ કમલ સમ ચરન હરન મલ મન મહ જપત અમ
ર જયકાર કરે । રજત ખરન સમલસત ગરલ ધર લખત
ખલન દલ • હરત થર થર ॥ મદન સકલ બસ કરત અ
ચર ચર કરત ખખર ઉર ધરશત ધર ધર । હરહર ભંજન
કરત ખલ ભગ અન્ન દરદ ન રહત કહત હર હર હર ॥૧

કવિત

શિવ જટા મ્યાન તે કઢી હે સૈલ સાન ચઢી મઢી મુઢ પુ
નિ કઠિન કરાર હે । બનત પ્રસન ધરયો સોકલ ભગીર
થ જુ ચમકે ચહું દિસાન મહિમા અપાર હે ॥ દેખે પર
મારથી પુનોત અશ્વ પારખી ને જાની ભટ ભીર ધ્યાની ક
રત બિચાર હે । અધ અરિ ખરત્ય હુત્ય જુત્ય મત્થકારી
વે કોમાનો સુરસરી ધાર આછી ખરગ ધાર હે ॥ ૮ ॥

કવિત

શાસ્ત્ર કો અચાર હે બિચાર ચાર બેદન કો જસ હે પ્રતા
પી ભગીરથ નરેસ કો । મુનિન કો ધામ અસ્થાન મુંકત રૂ
પિન કો પાન સુધા રસ કો યહ ગાન હે ગનેસ કો ॥ બુધ કે
પ્રકાર પ્રતિહાર બ્રહ્મ લોક હી કો દુખ વન્દ કાટિવે કો તેજ
હે દિનેસ કો । ગ્યાન કબિસાર ગિરિરાજ કી કુમારિકા કે
ગંગા કે પ્રવાહ મોર માલા હે મહેશ કો ॥૯॥

કવિત

તારે કેતે પતિત ઉધારે કેતે અધમન કો મુંકત કો સુધારે
અંગ બિમલ કરિ ડારે હે । જમપુર ઉગરે જમદુતન નિ
કરે જસોં ચિત્ર ગુપ્ત હાર બેઠે સુપ હો વિચારે હે ॥ ૧૦ ॥

દેનહારે સખ રહે ગમખારે દિયો તુંરત નગારે ભીર પાત્ર
ક કી ટારે હે ॥ ગંગા કે ચરિત્ર ન્યારે દાસ કહત લલકારે
તેરે ધ્યાન ધારે તિન ખોએ પાપ સારે હે ॥ ૧૦ ॥

કવિત

જન દિન તે દેવનદી આઈ મહિ મંડલમેં તા દિન, તે જ
મગન કે મુલ ગસિ લાઇ હે । પાપિન કે પાપ કો રચેક ન
હિ રહન દેત જારિ દેત જેસે તુંલ આગ કંઠિકાઇ હે ॥ કહત
કેદાર એક બુન્દહું કિયે જે પાન આલસહું લીને નામ સુર
ખાસ પાઇ હે । બિધિવત નહાઈ મન લાઇ ગંગ પુજ કરે
તાકે ફલ કહિએ કો સારદા ચુપાઇ હે ॥ ૧૧ ॥

કવિત

સુર સરી કહેમે તો કરોંગી મહેસ યાહી યાકી પ્રીત રીત
મે મેં ગાત કે પખારે કી । સારદા વખાને યહ કમલ મે
કિ મેંહી લેત કાલિન્દી કહે કાન્હ કરોંગી સકારે કી ॥ ઉપ
નાથ નહાત હે ત્રીખેની જુ કે સંગમ મેં મહિમા અપાર મે
હિ માહિ દેહ ધારે કી । જોં લો તરે તરે તોં લો ઝગરા કે
ઝંઝટ મેં એચા એચી હો રહી વા પાતકી બિચારેકી ॥ ૧૨ ॥

જ હેર ખખર.

અમુલ્ય લાભ ગુમાવતા નહીં!

લોક પ્રિય વાંચવા લાયક, ખોધ દાયક, અતિ રસીક વારના-
ઓ. ગાયન, હીસાબ ગણીતનાં પુસ્તકો જથ્થાબંધ અને છુટક
નીચે લખેલે ઠેકાણેથી મળશે. બહારગામના ગ્રાહકોને પોષ્ટેજ
તથા વેલ્યુપેએમલનો ખરચ વધારે પડશે.

પુસ્તકોનાં નામ.

ક. ર. આ પા.

જૈન વિવેક વાણી યાને જૈન ધર્મ સાર સંગ્રહ...	૩	૦	૦
જૈન જ્ઞાન પ્રકાશ કથા સંગ્રહ ભાગ ૧-૨ દરેકના	૨	૮	૦
જૈન કથા સંગ્રહ ભાગ ૧ લો... ..	૧	૦	૦
જૈન દીપક સ્તવનાવલી	૦	૪	૦
જૈન કથા સંગ્રહ ભાગ ૨	૦	૪	૦
ગોળ લાકડાના ગજ દોરીના હીસાબની પુક ...	૧	૦	૦
પગાર ગણીત... ..	૦	૬	૦
લોક પ્રીય કથા સંગ્રહ ભાગ ૧-૨ દરેકના ...	૦	૬	૦
ગરબા સાર સંગ્રહ... ..	૦	૪	૦
લોક પ્રીય ગાયન રસ ભાગ ૧-૨-૩-૪ દરેકના	૦	૪	૦
લોક પ્રીય કબીર પદ સંગ્રહ	૦	૪	૦
વેળણવ ધર્મ પ્રકાશ રાગમાળા ભાગ ૧ ...	૦	૪	૦

મુખ્ય—કાલિયાદેવી—પંડિત જ્ઞેષ્ઠારામ મુકુંદજી
અમદાવાદ—ગુજરાત વરનામ્યુક્તર સોસાઇટી—રાજકોટ
લખમીચંદ ઉત્તમચંદ—ભાવનગર—જૈન ધર્મ પ્રકાશ સભા.

ગેલાભાઈ લીલાધર.

ઠેકાણું—કચ્છ મહારાઓશ્રી ખેંગારજી લાયબ્રેરી
મુખર્જી માંડવી બંદર.

